
A MAGYAR ZENEPEDAGÓGUSOK 2013-AS ÉVI „KEREK” SZÜLETÉSI ÉVFORDULÓIBÓL

(V. bővített változat)

Köszönettel fogadjuk a további jelentősnek ítélt évfordulós információkat éppen úgy, mint az alábbi évszámokkal kapcsolatos pótlásokat, kiegészítéseket, korrekciókat! (mobil:0620/493-7663, email:

tamas.zelinka@gmail.com, név: Zelinka Tamás)

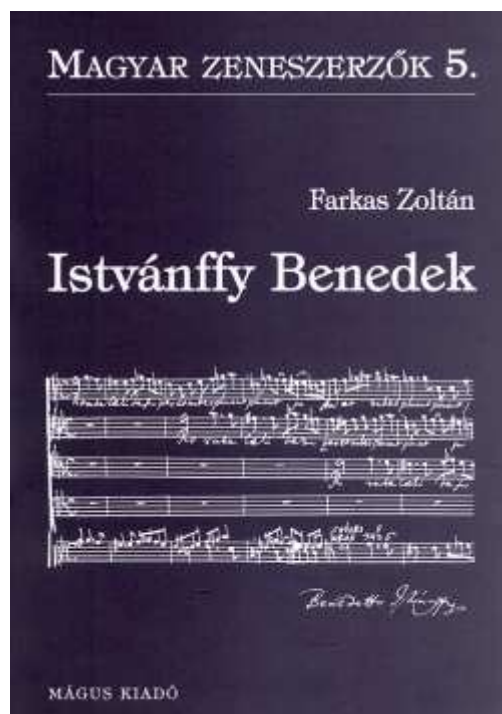
Erre minden bizonnyal nagy szükség van, mert az interneten kívül rendelkezésre álló nyomtatott információk 30-50 évesek, és sajnos igen sok esetben csak a születési dátumokat rögzítik...

Megjegyezzük, hogy az életmű / legfontosabb munkahelyek-városok / rövid jellemzésén, bemutatásán túl egyéb konkrétumokra (pl. iskolák, alkotások, fontos szereplések, kitüntetések, stb.) nem vállalkozhattunk.

Legfőbb célunk az emlékeztetés kiváló jelenlegi és volt kollégáink születésnapjára. (A Szerk. megj.)

280 éve született

Istvánffy Benedek (Szentmárton /Pannonhalma / 1733 – Győr, 1788. október 25.)

zeneszerző, nagycenki és győri organista, a győri székesegyház karnagya, és tanára;

180 éve született

Székely Imre (Mátyfalva, 1823. máj. 8. - Budapest, 1887.) zongoraművész és

zeneszerző, 1847-ben Parisban nagy sikerrel hangversenyezett Reményi Edével. Onnan Londonba került és 1849. tért haza, hogy részt vegyen a szabadságharcban. A fegyverletétel után ismét Londonba ment Reményivel. 1882-ben a Nemzeti Zenede tanára lett. Termékeny komponista volt és műveivel új irányt adott a magyar zongorairodalomnak / Szimfóniák, kamara- és zongoraművek, szalondarabok (Magyar idillák, Magyar ábrándok)/.

175 éve született

Huber Károly /Hubay Károly / (Varjas, 1828. július 1. – Budapest, 1885. decem-

SZALATNAI HUBAY CSALÁD

H. HUBAY KÁROLY

1828. JUL. 1 - 1885. DEC. 20.

H. HUBAY KÁROLYNÉ

SZ. SZEVERA LÚJZA

1836. MÁJ. 12. - 1871. JUL. 29.

HUBAY PAULA

1859. JAN. 18. - 1895. JUL. 18.

HUBAY LÚJZA

1865. JAN. 5. - 1867. JÚN. 8.

DR. HUBAY JENŐ

1856. SZEPT. 15. - 1937. MÁRC. 12.

LEGY HÜSBÖCS MIND -

HALALIG ÉS EN NEMER AZ

ELET KORONAJÁT ADOM

ÉS A VILÁGSSÁG A SÖTÉTSÉG

NIN VILÁGOSKODIK DE A SÖTET-

SÉGET FÖL NEM FOGJA JÁRNI

HUBAY JENŐNÉ

SZ. GRÖF CEBRIAN RÓZA

1870. JUL. 6. - 1844. NOV. 30.

HUBAY LÁSZLÓ

1895. ÁPR. 10. - 1895. MÁJ. 1.

HUBAY CEBRIAN TIBOR

1900. FEB. 1. - 1952. JUL. 18.

Kerepesi temető: 25/1-1-26

ber 20.) karmester, zeneszerző, hegedűművész, pedagógus, Hubay Jenő édesapja.

Reményi Ede /ered. Hoffmann Eduárd / (Miskolc, 1828. január 17. – San

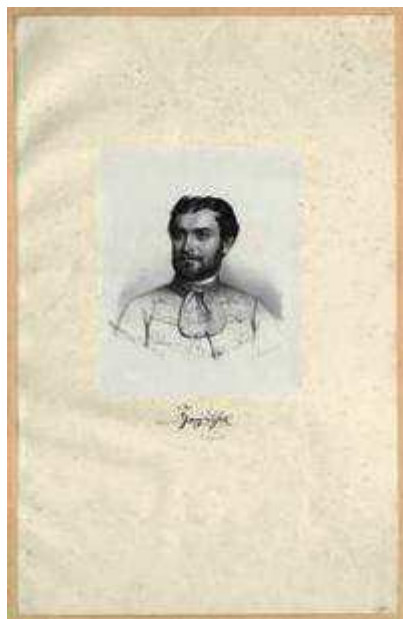

Reményi Ede (ül) és Johannes Brahms

Francisco, május 15.): hegedűművész, zeneszerző, Liszt és Wagner barátja. Ő fedezte fel a világ számára Johannes Brahmsot (a képen áll), ő muzsikálta össze Petőfi szobrának költségeit. Részt vett a budapesti Zeneakadémia megalapításában;

170 éve született

Zimay László (1833. június 29. Gyöngyös – 1900. április 8. Budapest)

zeneszerző, karnagy, a Budai ének- és Zeneakadémia zeneigazgatója, az Országos Daláregyesület karnagya és Nemzeti Zenede zongoratanára;

165 éve született

Bignio Lajos Pest, 1838/9. június 29. – Bécs, 1907. november 7.) olasz

származású magyar operaénekes, aki az 1856-ban a Nemzeti Múzeum Dísztermében Siposs Antallal adott hangversenyük jövedelmének harmadát a Nemzeti Zenedének ajánlották föl, amiért az ingyen képezte ki őket. A Zenede 25 éves jubileumi koncertjének is az egyik közreműködője volt. A művész portréja a Vasárnapi újságban jelent meg;

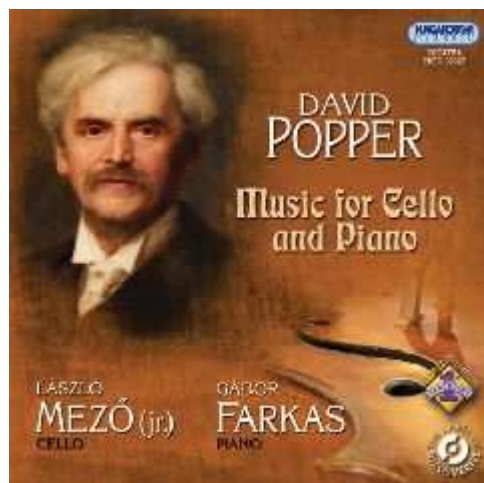
Káldy Gyula (Pest, 1838. december 18. – Budapest, 1901. március 6.) karmester,

főrendező, színházigazgató, zeneszerző, zenei író, a magyar királyi operaház igazgatója, a Magyar Zeneiskola egyik alapítója, 1894-től a budapesti Zeneakadémia magyar zene tanára, karnagy, zeneíró. Nevét a régi magyar zenei emlékek gyűjtésével tette ismertté.

Vajdasy Béla (Pest, 1838. február 10. – Budapest, 1904. január 25.) nemzeti zenedei és polgár-iskolai rendes tanár. 1875-ben a nemzeti zenedéhez zongoratanítónak és ugyanekkor a III. kerületi (1878-tól a VII. és VIII.) polgári leányiskolához az énekre rendes tanárnak nevezték ki. Szegény gyermekeknek ruhával ellátására hangversenyt és gyűjtést rendezett. Munkái: *A zeneelmélet elemei. A zenedék alsó osztályai és polgári leányiskolák használatára.* Bpest, 1879. (2. kiadás. U. ott, 1889). *Énektan polgári iskolák és felsőbb leányiskolák számára.* 13. átdolg. kiadás. U. ott, 1895. 3. füzet. (Többekkel). *Polyhymnia. Egy- és többszólamú énekek gyűjteménye, polgári iskolák és felsőbb leánytanintézetek számára* írt «Énektan» kiegészítésül. U. ott, 1900. (Többekkel). Nagy szemléleti zene-falitáblákat készített az 1885. országos kiállítás számára.

Popper Dávid (Prága, 1843. december 9. / 1846. június 18. / – Baden, 1913.

augusztus 7.) gordonkavirtuóz, zeneszerző, a budapesti Zeneakadémia csellójáték és vonósnégyes tanára, és a tanintézet zenekarának karmestere, a Hubay-vonósnégyes tagja. A Zeneakadémián létesített tanszéke alapozta meg a magyar gordonkaművészet hírnevét.

160 éve született

Kersch Ferenc (Bácsalmás, Bács-Bodrog vm., - 1853. dec. 2. Esztergom, 1910.

Kersch Ferenc. +

okt. 6.) zeneszerző, orgonista és egyházkarnagy, Liszt barátja és műveinek népszerűsítője, Bartók zongoratanára Nagyváradon;

Koessler, Hans /János (Waldeck, 1853. január 1. - Ansbach, 1926. május 23.)

zeneszerző, karnagy, orgonista, a budapesti Zeneakadémia orgona, karének és zeneszerzés tanára, többek között Bartók, Kodály, Dohnányi, Weiner, Kálmán Imre, Huszka Jenő, Antalffy Zsíross Dezső, és Zalánfy Aladár mestere volt.

155 éve született

Hubay Jenő (1858-1937) hegedű- és kamaraművész, zeneszerző, zeneakadémiai főigazgató, [1882.](#) február 8-án a huszonhárom évesen a brüsszeli konzervatórium katedráján Henri Vieuxtemps és [Henryk Wieniawski](#) örökébe lépett. Alig négy hónappal kinevezése után, 1882 májusában Hubay viszontláthatta Liszt Ferencet, akinek tiszteletére zenés ünnepségeket rendeztek Brüsszelben és [Antwerpenben](#). Hubay ismét fellépett a nagy zeneszerzővel, estélyeken és kirándulásokon vettek részt közösen. Távozásakor Liszt megölelte Hubayt, s hangot adott örömének, hogy fiatal honfitársa ilyen megtisztelő pozícióba került.

A művészt nagy magyarországi megtiszteltetés érte: az Hubay 1886 júniusában utoljára vizsgáztatott Brüsszelben. Tanítványai közül heten kaptak első díjat, köztük Bram Eldering holland hegedűművész, aki később a Hubay-Popper vonósnégyes brácsása lett. Hubay később is kapcsolatban maradt Brüsszellel: Belgiumról mindig mint második hazájáról beszélt.^[5]

A 28 esztendőös Hubay Jenő a Zeneakadémiára 1884-ben kinevezett édesapjának helyére került. Zenei pályafutásának szempontjából hazatérése igen szerencsés pillanatban következett be. Már több mint egy évtizede működött a Zeneakadémia, mely őt most a hegedűtanszak élére állította; két évvel korábban, 1884 szeptemberében nyílt meg az Operaház, amely lehetőséget nyújtott dalműveinek bemutatására, s melynek zenekara 1886 márciusában koncertegyüttesként hivatalosan is felvette

Hubay Jenő nevéhez a magyar hegedűművészet-pedagógia történetének aranykora fűződik. Nála a nagy művész ösztönös hegedülése egybeolvadt a zseniális pedagógusi munkával. Nem gondolt módszerre, mert nem volt szüksége rá: tanítása egyénenként különböző volt. Életkor, rátermettség, kézalkat szerint alakult a pedagógiai munka. Tanításának titka a teljesen könnyed, minden gátlástól megszabadított, végtelenül természetes, „játékos” hegedülésben nyilvánult meg. Erre nevelte tanítványait, ő maga is így játszott. Mint bármely más hegedűtanár, Hubay is a helyes hegedűtartásból indult ki: az egyenesen tartott törzs, a hangszerrel való nyugodt, de nem merev és teljesen mozdulatlan állás volt az első követelmény. A hegedű abszolút szilárd elhelyezése a második. Hubay olyan szinten levő tanítványokkal nem foglalkozott, akiknek a vibratót tanítani kellett volna. Mégis, ha nem az ő elképzelése szerint játszotta azt a növendék, javította és alakította. Tanításának az alapelvei a következők voltak:

- A bal kézről: A hegedű iránya egyenes legyen. A bal felé eltolódó hegedű okozza a vonó hátrahúzását és lehetetlenné teszi a szép hang létrejöttét. A hegedű a vízszintesnél lejjebb ne legyen. Csupán a megfelelően

befordított kar képes a szükséges funkciók elvégzésére. A bal kéz működésének, magasrendű teljesítményének további biztosítója a szilárd hegedűtámasz. Egész életén át hátrányosan befolyásolhatja a legjobb hegedűs játékát is, ha nem sajátította el a hegedű biztos ülését. Hiába a rengeteg gyakorlás, az ide-oda mozgó hegedűn a beidegződési folyamatok gátoltak, a játék bizonytalanná válik. A test és a hangszer kapcsolata állandó kell hogy legyen.

- Az ujjak leütéséről: A leütés nem lehet kemény; rugalmas és acélos kell, hogy legyen. A csupán lazított, teljesen puha ujjhasználat nem fejlesztené izomzatilag a kezet. Hubay a teljesen kinyújtott ujjakkal való gyakorlást minden olyan esetben megkívánta, ha nem érezte eléggé függetlenítettnek a növendék ujjait. A függetlenítés munkája már a kezdeti tanításnál megkezdődik, az ujjak fekve hagyásának megkövetelésével. Ez a tiszta játék szempontjából is igen fontos. A kéz nem kapkod ide-oda, hanem egy helyben marad, a beidegződés akadálytalan. Ha a tanár nem tanít fekve hagyást, úgy egészen bizonyos, hogy növendéke már az első terc-fogás tanulásánál nehézségekbe fog ütközni.
- A jobb kézről: Hubay Jenő tanítványainak vonókezelése sajátos bélyeget viselt magán. A növendékek vonótartása lehetett ugyan egyénenként némileg különböző, de a lendületes vonóvezetésről felismerhető volt a Hubay-iskola: „helyezzük a vonót az asztalra és emeltessük jobb kézzel fel a vonót az asztalról”. Ez rendkívül veszélyes próbálkozás, mert az ujjak a vonórúd tetejére préselődnek, ahelyett, hogy a rúd oldalán helyezkednének el; a növendék rögtön szorítani kezd, mert úgy érzi, a vonó ki fog esni a kezéből. A hüvelykujját is görcsösen tartja, mert azzal is „fogni” akar. Holott éppenséggel azt az érzetet kell elsajátítania, hogy a vonó szinte súlytalan. A hangképzés folyamán kerülnek szóba a jobb kar helyes funkciói. Döntő fontosságú a kisujj bekapcsolása mindjárt a tanítás kezdetén. A rúdra gömbölydeden helyezett kisujj legyen képes a vonó billentgetésére: le és vissza.
- A vonóváltásról: Ha a növendék a vonót a már leírt módon tartani tudja (a kisujj bekapcsolásával), odahelyezhető a vonó, például az A-húron, a kápaindításhoz. Majd a tanár felemeli a vonót és középre helyezi, végül a csúcs felé. Ennek a három pontnak mozgásműveletei közben ellenőrizheti a kar szerepét (életkor szerinti megfelelő magyarázatokkal kísérvé.) A tanár mindaddig végezze együtt a növendékekkel a szükséges mozdulatokat, míg csak a váll, kar, kéztő teljes puhaságát el nem éri, akkor is, ha már a növendék egyedül próbálgatja a mozdulatokat. Az így előkészített vonóvezetésnél nincs szükség a kínos nyöszörgést hallató részvonó-próbálgatásokra, mert a növendék akadálytalanul végig fogja tudni húzni a vonóját és át lehet térni a vonóhúzás s egyben a hangképzés problémáira.

- A kápváltás: A kápváltás óvatos, előkészítő mozdulatát a tanár végzi olyképpen, hogy jobb kezével a vonó csavarját tartja, bal kezével a növendék kezét formázza és elindítja a lefelé húzást kb. a vonó negyedéig. A csuklót enyhén emelkedő helyzetében bal kézzel tartva, feltolja a vonót, de úgy, hogy a bal kéztő már szinte hamarabb a lefelé húzás állapotába kerül és természetes helyzetébe visszalaposodik. Az állandó ismételt mozgás kialakítja, szinte automatikussá teszi a váltást, melyet természetesen a kar és a teljesen felszabadított váll is támogat. Igen nagy fontosságú a hüvelykujj helyes beállítása. Gyakran látszólag jól tartja a vonóját a növendék és a tanár észre sem veszi, hogy a kiegyenesített, vagy helytelenül begörbített hüvelykujj akadályozza a hangképzés munkáját: a növendéknek nincs tónusa, hangerőt kifejteni képtelen. Forrás Wikipédia és Zipernovszky. Hubay Jenő, a zenepedagógus, 141–165. o)

Leghíresebb tanítványai...

- Adorján Jenő - Párizsban, Lübeckben zenélt, majd a düsseldorfi operában és városi zenekarban mint koncertmester.
- Arányi Jelly - Londonban telepedett le, ahol szólista- és kamarazene-játékosként tevékenykedett.
- Gertler Endre - manapság a legjobb Bartók-előadóként tartják számon. Élete második felében Brüsszelben telepedett le.
- Geyer Stefi - egyike a legnagyobb magyar hegedűsöknek, Hubay mesteriskolájának első, világsikert aratott növendéke. Klasszikus és romantikus művek előadásával tűnt ki. 1906-tól közeli kapcsolatban volt Bartók Bélával, aki számára írta posztumusz hegedűversenyét.
- Ormándy Jenő - nagy sikereket ért el az Amerikai Egyesült Államokban (New Yorkban, Minneapoliban), majd Philadelphiában, ahol a helyi zenekar (Philadelphia Orchestra) állandó karmestere, majd zeneigazgatója volt.
- Szigeti József - Európa-szerte elismert hegedűs volt. Egyike volt az első nemzetközi hírnévű művészeknek, akik az 1920-as években a Szovjetunióban koncerteztek. Klasszikus és főleg modern művek (Bartók, Ravel, Stravinsky, Prokofjev) egyik legismertebb interpretátora volt.
- Székely Zoltán - a Magyar Vonósnégyes elsőhegedűse volt.
- Telmányi Emil - hírnevét európai és amerikai koncertkörutakon alapozta meg. A modern magyar hegedűművészet egyik kimagasló képviselője, rendkívüli fantáziájú, elmélyült művész. Mindig a magyar zene népszerűsítését szolgálta; Bartók Béla hegedűre írott műveinek meggyőző erejű tolmácsolója, nemzeti zenénk eredményes propagátora volt haláláig.
- Vecsey Ferenc - tíz éves korában Berlinben lépett fel először, hangversenyútjai során bejárta Amerikát és Kelet-Ázsiát is. Elegáns

játékmodorával, virtuóz készségével világhírt szerzett. Zeneszerzőként is nagy sikereket ért el.

- Zathureczky Ede - hírnevét európai és amerikai koncertkörutakon alapozta meg. A Zeneművészeti Főiskola tanára volt, majd később igazgatója.

Korábbi kiváló tanítványainak egy csoportja pedig a Zeneakadémia és a Nemzeti Zenede tanári testületét alkotta: Gábrriel Ferenc, Kemény Rezső, Kladivkó Vilmos, Kresz Géza, Mambriny Gyula, Studer Oszkár, Szerémi Gusztáv, Zsolt Nándor.

Major J. Gyula (Kassa, 1858. dec. 13. – Budapest, 1925. jan. 30.)

zongoraművész, zenetanár és zeneszerző, tanítóképzők tanára, a Magyar Zeneiskola alapításában részt vett s tanított is. Nevéhez fűződik a Magyar Női Karének Egyesületének megalapítása, melynek hosszú ideig volt a vezetője;

Mihályi Ferenc (Győr, 1858. – Budapest, 1942. április 8.) operaénekes, a

Nemzeti Zenede színpadi gyakorlat tanára;

Vavrinecz Mór (Cegléd, 1858. július 18. – Budapest, 1913. augusztus 16.)

zeneszerző, a budai Mátyás-templom karnagya, a Nemzeti Zenede tanára, a budavári Zeneiskola igazgatója. Művei között találunk operákat, szimfonikus és kamarazenei műveket, zongoradarabokat. 1886-ban, 28 évesen *Stabat Mater* oratóriumával nyerte el a Mátyás-templom karnagyi állását, amelyet haláláig betöltött. A Mátyás-templom kottatárában 3 miséje, egy-egy *Te Deum* és *Requiemje*, valamint 25 zenekarra és kórusra vagy szólóra komponált motettája található.

150 éve született

Anthes György /Georg Anthes Georg Anthes (magyarosan Anthes György; Bad Homburg vor der Höhe, 1863. március 12. – Budapest, 1922. február 23.) német

Sámson szerepében (Saint-Saëns: Sámson és Delila)

opera- és oratóriuménekes, kora egyik nagy Wagner-tenorja, a magyar operatörténelem nagy alakja, Budapesten a Zeneakadémia tanára, az Operaház főrendezője, többek között. Legjelentősebb tanítványai Anday Piroska, Németh Mária, Palló Imre dr. és Závodszy Zoltán.

Dr. Diósy / Nussbaum/ Béla (Nagyvárad, 1863 – Budapest, 1930.) zenekritikus, színházi és zenei író, a Nemzeti Zenede opera- és dalirodalom tanára. A Pesti Hírlap zenekritikusaként az általa szerkesztett Ungarischer Künstler Almanach révén a német nyelvterületen is népszerűsítette a magyar zenepedagógiát és zeneművészetet.

Rennebaum Ágota/Ágosta/Augusztá (1863 - Budapest, 1923.) zongoraművész-tanár, Liszt-tanítvány, a Nemzeti Zenede tanára;

Sándor Emma, Kodály Zoltánné, született: Schlesinger Emma (Baja, 1863.

március 17. – Budapest, 1958. november 22.) zeneszerző, műfordító, a századforduló környékén Budapest zenei életének egyik fontos személyisége. Zeneszerzést tanult 1903-tól Bartók Bélánál, majd 1905–06-ban Kodály Zoltánnál, szerzeményeivel Londonban és Párizsban is nyert pályázatot. 1910-ben Kodály Zoltánnal kötött házasságot, akivel élete hátralévő részét leélte és segítette: gyűjtött népdalokat, ő dolgozta fel a Magyar népzene 34. és 35. számait. Egyes témáit Bartók, Dohnányi és Kodály is feldolgozta. Számos ballada, népdal szövegét fordította le német nyelvre. (A kép forrása: Országos Idegennyelvű Könyvtár és Zenei Gyűjtemény honlapja)

Szendy Árpád (Szarvas, 1863. augusztus 11. – Budapest, 1922. szeptember 10.)

a Zeneakadémia zongoraművész-tanára, aki Chován Kálmánnal együttműködve kidolgozta a zongora tanszak tantervét, zeneszerző, a Magyar Országos Zeneművészeti Tanács ügyvezető elnöke, a Nemzeti Zenede elnök-igazgatója;

145 éve született

Horváth Géza (Komárom, 1868. – Bécs, 1925.) a bécsi Horák-féle zeneiskola tanára, zeneszerző;

Metz Albert (Havadtő, 1868. dec. 13.- Marosvásárhely, 1925. júl. 25.) zeneszerző, hegedűművész, a budapesti Operaház zenekarának brácsása, a Nemzeti Zenede tanára, majd a marosvásárhelyi Zenekonzervatórium igazgatója haláláig. Megalapította a város első szimfonikus zenekarát (1910), mellyel más városokban is hangversenyezett. Alapítója a nevét viselő vonósnégyesnek is. Balettje a *Nappal és éjjel*, két operettje: *A cserkeszlány* és a *Don Juan a háremben* (1895-1907); zenekari darabok, hangszeres és vokális kamarazene szerzője, kétkötetes hegedűiskolája jelent meg (1902). *Ballada* c. férfikari munkája és több népdalegyvelege a Romániai *Magyar Dalosszövetség kórusainak műsorán szerepelt.

140 éve született

Csíky János (Kolozsvár, 1873 okt. 3. - Újpest, 1917. jún. 28.): zeneszerző, zenetudós, aki 1908-ban a Nemzeti Zenede, 1911-ben a Színművészeti Akadémia énektanára, a magyar népzene legrégebb feljegyzéseivel foglalkozott;

Danzinger /Danziger/ Antal (Marosvásárhely, 1873. – Budapest, 1938.) hegedűművész, a Nemzeti Zenede tanára;

Flesch, Carl / Károly (Moson, 1873. október 9. – Luzern, 1944. november 15.)

hegedűművész-tanár, aki Bukaresttől Londonig koncertezett és oktatott Európá-szerte. Az ő módszere képezi a modern hegedűtanítás alapját. Emlékére rendezik kétévente a Carl Flesch Competition néven a nemzetközi hegedűversenyt.

Kacsoh Pongrác (Budapest, 1873. december 15. – Budapest, 1923. december

16.) zeneszerző, és zeneíró, a János vitéz c. daljáték szerzője, a székesfővárosi zenetanfolyamok főigazgatója. A Zenevilág c. szakfolyóirat munkatársa, aki kritikusként az elsők között fedezte fel Bartókot és népszerűsítette tehetségét, műveit.

Kelen / Kohn / Ida (Budapest, 1873. - Budapest, 1911. augusztus 26.)
zongoraművész, a Fodor-zeneiskola tanára;

Schiffer Adolf (Apatin, 1873. – Budapest, 1950.) gordonkaművész,

zeneakadémiai gordonka, vonósnégyes, módszertan tanár. Metodikai alkotása az Atheneum 2000 Kiadónál jelent meg 2002-ben;

135 éve született

Fodor Ernő (Csabdi, 1878. április 25. – Budapest, 1944. október 15.)

zongoraművész-tanár, az általa alapított legendás FODOR-zeneiskola vezetője.

Dr. Kerntler Jenő (Budapest, 1878. október 17. – Budapest, 1938. november 15.) zongoraművész, zeneszerző, zenei író, a Nemzeti Zenede, majd a budapesti Zeneakadémia zongorakötelező tárgy tanára, az Új Magyar Zeneegyesület főtitkára, majd ügyvezető elnöke;

Siklós Albert (Budapest, 1878. június 26. – Budapest, 1942. április 3.) először a

Fodor-zeneiskola, majd a budapesti Zeneakadémia zeneszerzés, zeneesztétika, hangszerelés, hangszerismerettan, karének, magyar zenetörténet, partitúraolvasás, zeneelmélet, egyetemes zenetörténet és zenetan tanára, zenetudós, zeneszerző, a Filharmóniai Társaság zenekarának gordonkaművésze; Pedagógusként generációkat nevelt hangszerelésre, zeneelméletre. Tudományos munkássága is ehhez kapcsolódott: a Zeneköltészettan, Hangszereléstan, A harmonizálás kézikönyvre, stb.). Zeneszerzőként is termékeny volt.

130 éve született

Buzás Mihály (Kaposvár, 1883.) zeneszerző, karmester, a Nemzeti Zenede tanára;

Delly Szabó Géza (Somogycsurgó, 1883. május 19. – Kolozsvár, 1961. november 1.) erdélyi zeneszerző, karnagy, a kolozsvári konzervatórium jeles összhangzattan tanára, 1925-től kezdődően a nyomdászok Gutenberg Kórusát és Zenekarát vezette, emellett egy ideig karnagyként tevékenykedett a fa-, bőr- és építőipari munkások szakszervezeti kórusainál. Bartók Béla egyik első méltatója volt. Bartók, Sabin Drăgoi, Kodály Zoltán és saját maga által gyűjtött népdalokat dolgozott fel énekkarra vagy énekhangra zongorakísérettel, klasszikus-romantikus stílusban.

Kálmán György (Budapest, 1883. – 1944.) A Fodor-zeneiskola zongoraművész-tanára, zongoramethodikai munkák (pl. A zongoratanítás feladatai és azok megoldásai, 1926.) írója, cikkek és Zongoraiskola szerzője

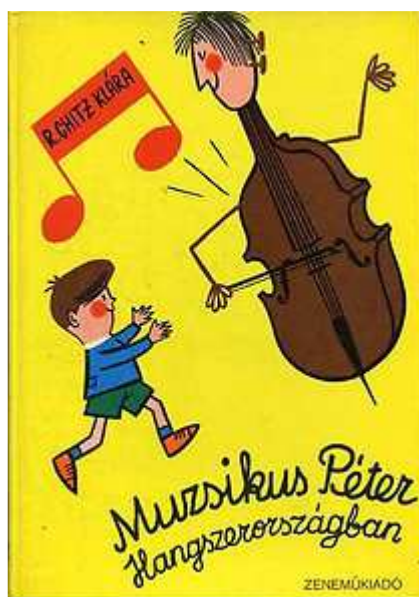
Laub István (Budapest, 1883. május 27. – Budapest, 1935. február. 23. /temetési dátum) zongoraművész, a debreceni Zenede, majd a kassai városi zeneiskola, végül pedig a budapesti Zeneakadémia tanára (zongora, orgona) tanára;

Dr. Meszlényi / Kraus/ Róbert (Arad, 1883. március 23. – Nógrádverőce, 1946. február 28.) zeneszerző, tanár, zenei író a Nemzeti Zenedében kezdett tanítani zenetörténetet és szolfézst. 1923-tól a Zeneakadémia tanára, 1926-tól titkára is 1934-ig, nyugdíjazásáig.

Senn Irén (Ruszkabánya, 1883. június 7. – Budapest, 1957. január 20.) zongoraművész, zongorapedagógus, a Fodor-zeneiskola, majd 1920-1937 között a budapesti Zeneakadémia gyakorlati iskolai tanítás és zongora melléktárgy tanára, Zongoraiskolát írt Molnár Antallal és Kálmán Györggyel 1929-ben. 1951-től zeneisk. munkaközösségben tanított. 1952-től Pedagógiai problémák címmel két nyolchónapos tanfolyamot tartott a Zeneművészeti Főiskolán pedagógusok számára.

125 éve született

Chitz Klára, Robitsek Mórné (Budweis, 1888. szept. 13. - Budapest., 1965. júl.

22.): zenepedagógus, a Nemzeti Zenedében zongoratanár. 1928-ban Angliába távozott, ahonnan 1945-ben tért vissza Magyarországra. 1949-től haláláig a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára volt, de 1951-1955. között a Zeneakadémián is működött. Művei: Technikai ABC (Bp., 1948); Péter Hangszerországban (ifj. könyv, Bp., 1957); Újszerű skálaiskola (Bp., 1959); Muzsikus Péter kalandjai (Bp., 1961);

Geyer Stefi (Budapest, 1888. január 28. – Zürich, 1956. december 11.)

hegedűművész. Bartók 1907-08-ban az ő számára komponálta I. hegedűversenyét.

Haydu István (Debrecen, 1888. – Miskolc, 1958.) gordonkaművész, a miskolci zeneiskola gordonka-, kamarazene- és zeneelmélet tanára, a város zenei életének fontos szereplője.

Kutor Ferenc (Nagyatád, 1888. január 11. – Pécs, 1970. november 1.)

zeneszerző, tanítóképző-intézeti ének-zenetanár. Megszakításokkal tanítóként, tanárként működött Kaposváron, Nagyatádon és a környező falvakban. Az 1920-1930-as években Pécsen folytatta tanítói és tanári tevékenységét. A pécsi papi Tanítóképzőben ének- és zenetanárként, vezetője volt a kántorképzőnek. Dalárdát és zenekart vezényelt és vezetett. A pécsi Bazilikában és a Jezsuitáknál orgonás szolgálatot vállalt. Nyugalomba vonulása után (1937.), tanított az Áll. Tanítóképzőben, a Nagy Lajos Gimnáziumban és a Konzervatóriumban, 80 éves koráig. Tagja volt a Zeneszerzők és Szövegírók Szövetségének, a Berzsenyi Társaságnak és a Vas Gereben Irodalmi és Művészeti Körnek. Az Országos

Dalosszövetség karnagya, a Musica Sacra-nak, a Szt. Cecília Egyesületnek és a Magyar Kórus munkatársa.

Dr. Molnár Imre (Péterréve / Bács-Bodor vármegye /, 1888. október 28. – Budapest, 1977. február 25.) zeneíró, dalénekes, a Nemzeti Zenede, majd a budapesti Zeneakadémia tanára, zenekritikus, dalgyűjtemények szerkesztője. Nyugdíjasként az Áll. Népi Együttesben hangképzést tanított. - Énekesként a népdalok és régi magyar dalok előadója és terjesztője. A Magyar Rádió első bemondóit tanította a helyes és szép magyar beszédre. Fontosabb művei: *Daloskert*, *Kern Auréllal*, *Játékokország*, *Lajtha Lászlóval*.

Müller Károly (Budapest, 1888. – Budapest, 1863.) zeneszerző, karmester, a budapesti Zeneakadémia tanára, budapesti dalegyletek és a Magyar Dalosszövetség országos karnagya;

Reiner Frigyes (Budapest, 1888. december 19. – New York, 1963. november

15.) a 20. század egyik legnagyobb karmestere, aki Amerikában működött. A budapesti Zeneakadémián Thomán István, Hans Koessler és Bartók Béla volt többek között a tanára;

Vas Sándor (Budapest, 1888.) zongoraművész-tanár, a Fodor-zeneiskola, majd a rochesteri (USA) egyetemi fakultásának tanára;

Wehner Géza (Budapest, 1888. július. 8. – Budapest. 1947. április. 6.) orgonaművész, a Nemzeti Zenede, majd 1946-ig a Zeneakadémia tanára. 1914-től haláláig a pesti izr., hitközség Dohány utcai templomának főorgonistája;

120 éve született

Hankiss János (Budapest, 1893. – Budapest, 1959. április 28.) irodalomtörténész

és zeneíró. 1919-től a francia irodalom magántanára, 1923-tól rendkívüli, 1929-től 1950-ig nyilvános rendes tanár a debreceni egyetemen. Közben 1943-tól 1944 márciusáig közoktatásügyi államtitkár is. 1950-től a Debreceni Egyetemi Könyvtár tisztviselője és a francia irodalom megbízott előadója. A Debreceni Szemle, a Forrás szerkesztője, a Helicon című nemzetközi irodalomelméleti folyóirat alapító szerkesztője, a Kortársaink című irodalomtörténeti sorozat szerkesztője volt. Élete utolsó éveiben zenetörténettel foglalkozott (főként Liszt

életével és munkásságával). 1958-ban az ő munkájának köszönhetően létesült a Zeneműtár.

Knirsch Jenő (Budapest, 1893.) hegedűművész, a Budai Zeneakadémia, a Szent Imre Gimnázium, a IX. kerületi Reálgymnázium és a csepeli áll. engedélyezett magán zeneiskola tanára, a Budapesti Filharmóniai Társaság és a Székesfővárosi Zenekar első hegedűse, zeneszerző;

László Zsigmond (Nagytétény, 1893. május 23. – Budapest, 1981. július 28.): zenetörténész, filológus, a zenetudományok kandidátusa (1972), Erkel-díjas (1962). 1945-48-ban a Goldmark Károly Zeneiskola igazgatója, majd 1955-ig fővárosi körzeti zeneiskolák zenetörténet tanára. Elsősorban verselmélettel, ritmustannal, zenei prozódiaival, és a magyar zenetörténettel, zenekritikával és zenei műfordításokkal foglalkozott. – Fő művei: 36 francia népdal (műfordítás, Bp., 1949); Liszt Ferenc és az orosz zene (Bp., 1955); Erkel Ferenc élete képekben (Bp., 1956, 1958, 1961, oroszul 1964); Ritmus és dallam. A magyar vers és ének prozódiaja (Bp., 1961); Az ifjú Liszt. 1811-1839 (Bp., 1962); A rím varázsa (Bp., 1972); Liszt Ferenc élete képekben és dokumentumokban (Mátéka Boleszlávval, Bp., 1978; orosz, német, angol, francia nyelven is); Költészet és zeneiség (Bp., 1985). – Írásai: prozódiai tanulmányok, zenei cikkek, kritikák, fordítások, oratórium-szövegek.

Prahács Margit (Budapest, 1893. április 12. – Budapest, 1974. július 1.) zenetörténész, esztéta, Liszt-kutató, a budapesti Zeneakadémia könyvtárának vezetője. Főbb művei: A zeneesztétika alapproblémái. Bp. 1935.; Brunszvik Teréz naplói. Magyar Szemle, 1939. 2., Zene a régi óvodákban (Kodály emlékkönyv). Bp. 1953.

115 éve született

Csóka Béla (Budapest, 1898. július. 4. - Budapest, 1972. július 2.): operaénekes (bariton), énektanár. A budapesti Zeneakadémián Sík Józsefnél, Szabados Bélánál, színpadi játékot Hegedűs Gyulánál tanult. Oklevelének megszerzése után (1923) szerződtek az Operába, majd két év múlva a Városi Színházhoz került. Külföldön, Európa számos városában is szerepelt, mint Bécsben, Breslauban, Koppenhágában, az Oslo-i Rádió felvételeket is készített vele. A Debreceni Városi Színház operaénekes (1931-44), majd a Budapesti Operaház tagja 1948-ig, nyugdíjazásáig. 1936-1966 közt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, 1950-51-ben a Színművészeti Főiskolán tanított

éneket és hangképzést. 1964-től ismét szerepelt a Debreceni Csokonai Színházban; itt ünnepelték meg 40 éves művészi jubileumát, ahol Verdi Traviátájában Germont szerepét alakította. Tanított a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakiskolában, majd 1967-től a szegedi Tömörkény István Gimnáziumban, többek között Tokody Ilonát is. Több amatőr együttest vezetett, így pl. a MAHART énekkarát is. Járt szakfelügyelni az ország zeneiskoláiba.

Főbb szerepei: Valentin (Gounod: Faust); Marcel (Puccini: Bohémélet); Figaro (Rossini: Sevillai borbély).

Láng György (Bp., 1908. ápr. 4. – Bp., 1976. ápr. 3.): író, zeneszerző. A

Zeneakadémián zeneszerzői diplomát szerzett. Egyidejűleg a Képzőművészeti Főiskolát is elvégezte. Szimfonikus, kamara- és kórusműveket komponált. Zenei kritikái a 30-as években az Est-lapokban, a Budapester Montagszeitungban, a Budapesti Hírlapban, az Újságban, a Heti Hírekben és az Előrében jelentek meg. A hatvanas években a Művészeti Szakszervezetek továbbképző stúdiójának tanára volt. Három színművét is bemutatták: Katz bácsi (zenés játék, Bethlen téri színpad, 1935); Akik túléltek (Belvárosi Színház, 1946); Két férfi az ágy alatt (Dosztojevszkij témája nyomán, Vígszínház, 1949–50). Nevét mindenekelőtt nagy sikerű zenei tárgyú könyvei tették ismertté. – Fő művei: A Tamás-templom karnagya. Bach János Sebestyén életének regénye (Bp., 1940; átdolgozva, Bp., 1958); Bartók élete és művei (Bp. 1947); Szív és szaxofon (r., Bp., 1947); Joseph Haydn (Bp., 1959); Prímavera (Sandro Botticelli élete, r., Bp., 1969); Beethoven tavasza (életrajzi r., Bp., 1973). – Irod. Meghalt L. Gy. (Magy. Nemzet, 1976. ápr. 4.).

Szögi /Szeghy/ Endre (Szeged, 1898. november 16. – Szeged, 1972. június 19.)
zeneszerző, népzenekutató, zenetanár és zeneiskolai igazgató, tanárképző
főiskolai tanár;

Dr. Tóth Aladár (Székesfehérvár, 1898. február 4. – Budapest, 1968. október 18.) zenetörténész, zenekritikus. A budapesti tudományegyetemen diplomázott, majd 1925-ben doktori fokozatot szerzett *Adatok Mozart zenedrámáinak esztétikájához* című disszertációjával. Zenekritikus volt 1920-ban az *Új Nemzedék*, 1923-tól 1939-ig a *Pesti Napló* és a *Nyugat* című lapoknál, miközben 1926-tól 1929-ig a *Zenei Szemle* főmunkatársa volt. Kritikáiban elsőként értékelte Bartók Béla, Kodály Zoltán, Dohnányi Ernő és Weiner Leó, valamint a feltörekvő új művészgeneráció műveit és munkásságát. 1930–1931-ben, Szabolcsi Bencével közösen szerkesztője, részben írója volt a kétkötetes *Zenei lexikon*nak. Ennek átdolgozott, kibővített kiadása volt az 1960-as évek közepén kiadott háromkötetes *Zenei lexikon*. 1937-ben feleségül vette Fischer Annie zongoraművésznőt. A szélsőjobboldali politika térnyerése miatt 1940-ben Svédországba emigráltak, ahol oktatással és előadások tartásával tartották fenn magukat. 1946-ban tértek haza. Keresztury Dezső vallás- és közoktatásügyi miniszter szeptember 1-jei hatállyal kinevezte a Operaház igazgatójának. E minőségében 1947-ben leszerződött vezető karmesternek az Amerikából Európába visszatért Otto Klemperert, akivel – hároméves budapesti tartózkodása alatt – az Operaház emlékezetes korszakát teremtette meg. Ezt követően is sikeresen küzdött a hivatalos kultúrpolitika korlátozó törekvései ellen, Bartók és Wagner műveinek folyamatos repertoáron tartásáért állandó támadások keresztüzében állt.

Felesége, Fischer Annie társaságában

1952-ben Kossuth-díjjal tüntették ki. 1956 őszén az operai „Forradalmi Tanácskozás” botrányos körülmények között – távollétében – szeptember 30-ai hatállyal leváltotta, nyugdíjba vonult, és ettől kezdve viszonylagos visszavonultságban élt, egészen 1968-ban

Fischer Annie és Tóth Aladár sírja Budapesten, a Farkasréti temetőben (6/1-1-26.)

bekövetkezett haláláig. Fontosabb művei: Mozart Figarója. Operaismertető, 1928., Adler, G.: Handbuch der Musikgeschichte (a mű magyar fejezet), 1924, 1930., Zenei lexikon 1–2. (Szabolcsi Bencével) Budapest, 1931–1932., Zoltán Kodály. Universal, Bécs, 1934., Liszt Ferenc a magyar zene útján. Budapest, 1940., Mozart (Szabolcsi Bencével). Budapest, 1941., Verdi művészi hitvallása, 1941., Zenei lexikon 1–3. (Szabolcsi Bencével) Zeneműkiadó, Budapest, 1965., Tóth Aladár válogatott zenekritikái 1934–39. (sajtó alá rendezte Bónis Ferenc) 1968., Zeneesztétikai, kritikai cikkek és tanulmányok különböző lapokban.

Ujfalussy Gézáne Mándy Margit (Szatmárnémeti 1898. december 8. – Budapest, 1982. január 31.) ismert hangversenyénekes, énekművész-tanár, aki zeneiskolát vezetett Szentendrén, majd a szombathelyi, és nagyváradi városi zeneiskolában tanított, később az Országos Színművészeti Főiskolán, majd a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában tanított;

110 éve született

Banda Márton (1903) hegedű- és brácsaművész, konzervatóriumi tanár;

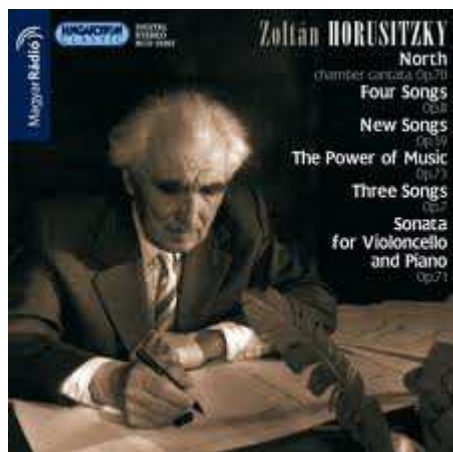
Pásztory Edith / ismertebb nevén *Bartókné Pásztory Ditta* / (Rimaszombat,

1903. október 31. – Budapest, 1982. november 1.) zongoraművész. Hangfelvételei készültek Bartókkal (a kétzongorás Szonáta, hét darab a Mikrokozmoszból); a Hungaroton Bartók-összkiadásában játszotta Bartók zongoraműveit, többek között a teljes Mikrokozmoszt és a Gyermeknek sorozatot. Bartók III. zongoraversenyét neki írta. Amikor férje halála után zongoraművészként a nyilvánosság elé lépett, szinte kizárólag csak Bartók-műveket játszott:

Farkas István (1903-1983) tanító, zenetanár;

Horusitzky Zoltán (Pápa, 1903. július 18. – Budapest, 1985. április 25.)

zongoraművész, zeneszerző, a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola tanára, majd igazgatója, a Székesfővárosi Zenetanfolyamok tanulmányi vezetője, később a Zeneakadémia zongora-, és zongorakötelező-tanára, a Zene c. folyóirat szerkesztője;

Kadosa Pál (Léva, 1903. szeptember 6. – Budapest, 1983. március 30.)

zeneszerző, aki zongoraművészként 1923-ban lépett először a nyilvánosság elé. Később a Fodor- és a Goldmark-zeneiskola tanára, részt vett a Modern Magyar Muzsikuskok zeneszerzőcsoportjának, valamint az Új Magyar Zeneegyesület (UMZE) szervezésében is. A Zeneakadémiai tanszékvezető zongoraművész-egyetemitanára (tanítványai: dr. Ábrahám Mariann, Czigány György, Kiss Gyula, Szabó Csilla, Ránki Dezső, Kocsis Zoltán, Schiff András, Jandó Jenő, és még sokan mások. 1945 után is aktívan részt magyar zenei élet szervezésében, melynek egyik vezető személyisége volt;

Kaszás Gyula (Budapest, 1903) zenetanár, karnagy, zenei író, a csepeli államilag engedélyezett zeneiskolai igazgatója;

Dr. Munkácsi Ernőné Mairovitz Erzsébet (Budapest, 1903. február 14. 1994.) zeneiskolai (Goldmark, Fővárosi Zeneiskolai Szervezet) és a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolai zongoraművész-tanár;

Sass Dezső (Szederkény, 1903. január 31.) orgona- és zongoraművész, pécsi zeneiskolai és tanárképző főiskolai tanár. 1954. nyarán a magyar zene ünnepi hetét rendezte meg a Magyar Zeneművészek Szövetségének Pécsi Csoportja, a Zeneművészeti Szakiskola és a Doktor Sándor Kultúrotthon. A záróhangversenyen Sass Dezső szólaltatta meg Pécsett először Bartók III. zongoraversenyét, a budapesti MÁV Szimfonikus Zenekart Ferencsik János vezényelte.

Somfalvy Istvánné (Temesvár, 1903. október 12.) debreceni szakközépiskolai és tanárképző főiskolai magánének-tanár;

Székelly Zoltán (Kocs, 1903. december 8. – Banff /Kanada/ 2001. október 5.)

hegedűművész-tanár, Bartók Béla gyakori kamara-partnere, zeneszerző;

Sződy Szilárd (Budapest, 1903. augusztus 19.) fővárosi gimnáziumok énekzenetanára, a Pedagógiai Szeminárium ének-zene tanszékének vezetője, szakfelügyelő;

Vaszy Viktor (Bp., 1903. júl. 25.–Szeged, 1979. márc. 12.): zeneszerző,

1925–29-ben a Székesfővárosi Zenekar, 1929–1941 között a Budapesti Egyetemi Énekkar, 1935–41-ben a Budapesti Palestrina Kórus karnagya;

Zathureczky Ede (Igló, 1903. augusztus 24. – Bloomington, 1959. május 31.)

világhírű zeneakadémiai hegedűművész-professzor, főigazgató;

105 éve született

Bartha Dénes (Budapest, 1908. október 2.- Budapest, 1993. szeptember 7.)

zenetudós, zenei író, a Zeneakadémia esztétika, magyar zenetörténet, egyetemes zenetörténet, paleográfia tanára, továbbá a Harvard, a Cornell, a Seattle, a pittsburgi egyetem professzora;

Bisztriczky Tibor (Arad, 1908. – Budapest, 1983.) zenekari hegedűművész, a Nemzeti Zenede, és a budapesti Zeneakadémia hegedűtanára;

Bleierné Herzog Lili (Budapest, 1908. november 4.) a Fővárosi Zeneiskola Szervezet hegedűtanára;

Bolvári /Szinok/ Zoltán (Budapest, 1908. október 9.) sárospataki és nyíregyházi tanítóképző karvezető-tanára;

Bőhm László (Budapest, 1908) orgonaművész és zeneíró, a ma is használatos

Zenei műszótár (1952.) megalkotója;

Eisikovits Mihály (Balázsfalva, 1908. október 8. – Kolozsvár, 1983. január 13.)

zeneszerző, zenetörténész, aki kezdetben kolozsvári Konzervatóriumban és a Művelődési Intézetben tanított, utóbbinak az igazgatója is volt, 1946-tól pedig a kolozsvári G. Dina Zeneművészeti Főiskola tanára, később igazgatója. Nevéhez

fűződik a kolozsvári magyar opera együttesének megszervezése, melynek igazgatója is volt;

Falk Zsigmond (Budapest, 1908. december 11.) budapesti egyházkarnagy, gimnáziumi ének-zenetanár;

Frank Lajos (Budapest, 1908. július 26.) operaházi zenekari gordonkaművész, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és a Zeneakadémia tanárképző-intézetének tanára, módszertani írások, tanulmányok szerzője;

J. Irsai Vera (Budapest, 1908. október 12. – Budapest, 1971. december 7.)

zongoraművész-tanár, a Fővárosi Zeneiskola Szervezet központi igazgatója, tankönyvíró-szerkesztő;

Hadházi Kálmánné Bíró Katalin (Győr, 1908. február 7.) nagykanizsai és fővárosi zeneiskola szervezeti zongoratanár, körzeti igazgató;

Halász Béla (Pécs, 1908. október 11.) kőszegi tanítóképző intézeti tanár, a Pécsi Székesegyház orgonistája, pécsi tanítóképzői és zeneiskolai tanár, orgonaművész;

Orosz Júlia (Rákospalota, 1908. február 15.–Budapest. 1994. augusztus20.):

énekesnő (szoprán). Pályája kezdetén Lichtenberg Emil együttesében szerepelt, kezdetben karénekesnőként, később szólistaként. 1929-ben a Palestrina Kórus, 1930-ban a Mátyás-templom szólistája. 1933-ban a budapesti Zeneakadémián egy tanév alatt három évfolyamot végzett el, majd magánúton tanult tovább Palotai Árpád növendékeként. Az Operaház 1935-ben szerződtette, Gara Mária (Erkel Ferenc: Hunyadi László) szerepében debütált.

Perényi László (Valla, 1908. december 7. – Budapest, 1993.) zeneakadémia középiskolai énektanár- és karvezető képző szaktanár: gyakorlati tanítás, karvezetés, kargyakorlat, általános és énektanítás módszertan, szolfézs, transzponálás, partitúraolvasás, énekkari partitúraolvasás, ének korrepetíció, zongorakötelező;

Sanits Gézáné (Érsekújvár, 1908. május 18.) pozsonyi és zalaegerszegi zeneiskolai zongoratanár;

Tarjánné Bumer Margit (Budapest, 1908. augusztus 26.) fővárosi zeneiskolai szervezeti és dorogi zeneiskolai zongoratanár;

Tóth Dénes (Budapest, 1908. november 25. – Debrecen, 1955. április 30.)

zeneszerző, zenekritikus, tanár, Respighi tanítványa. Az 1930-as években a Fodor-zeneiskolában, 1953 őszétől haláláig a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakiskolában tanított. Alkotásai: zenekari művek (Andante és Allegro, 1934; Dorottyaszt, 1934; Petit poeme, 1934; Cimbalomverseny, 1938 stb.); kamarazene (Trió fuvola-hegedűbrácsára, II. vonószekari concerto, II. vonósnygyes, 1946. stb.), Hangverseny kalauz (Bp.,

Varga Pál (Prága, 1908. április 5. – Budapest, 1986. augusztus 1.) operaházi karmester, zeneakadémiai idegen nyelvű szerepgyakorlat-tanár; Tanulmányait 1927 - 1932-ben a budapesti Nemzeti Zenedében végezte (orgona, zeneszerzés, karmesterképző) Sugár Viktor, Lajtha László és Fleischer Antal tanítványaként. 1929-1946 között a Magyar Állami Operaház (közben 1933-

1935-ben a Városi Színház) korre Tanulmányait 1927 - 1932-ben a budapesti Nemzeti Zenedében végezte (orgona, zeneszerzés, karmesterképző) Sugár Viktor, Lajtha László és Fleischer Antal tanítványaként. 1929-1946 között a Magyar Állami Operaház (közben 1933-1935-ben a Városi Színház) korrepetitora volt. Az Operaházban főleg Sergio Failoni mellett dolgozott. 1947 és 1969 között a Magyar Állami Operaház karmestere volt. A legnagyobb sikereit francia és olasz operákkal aratta. 1969-től a budapesti Zeneművészeti Főiskolán az idegen nyelvű szerepgyakorlat tanára lett.

100 éve született

Balassa György (Budapest, 1913. január 30. – Budapest, 1983. február 22.)

zenekari klarinétművész, zeneakadémiai klarinét, fúvós együttes, fafúvós kamarazene tanár. 1937-39-ben Winterthurban (Svájc) a Rádiózenekar tagja. 1945-ben a Székesfővárosi Zenekar szerződtette. Az ebből az együttesből szerveződött Magy. Állami Hangversenyzenekar tagjaként, később szólóklarinétosaként működött nyugdíjazásáig (1968). 1948-ban alapító tagként dolgozott a Bp.-i Fúvósötösben. Több magyarországi bemutató fűződik nevéhez (Bartók: Kontrasztok; Szervánszky: Klarinét szerenád; Sárközy: Klarinét szimfónia; Kókai: Négy magyar tánc; Weiner: Pereg verbunk, stb.). A XVIII-XIX. sz. fordulójának terméséből is sok művet adott közre (Stamitz: d-moll és F-dúr versenymű, G-dúr fúvósnégyes; Devienne: B-dúr klarinétverseny stb.) és Klarinétiskolát írt Berkes Kálmánnal, (1950). További fontos munkái: A klarinétjáték módszertana (1973);

Balázs András (Szentes, 1913. július 15.) szentesi közismereti ének-zenetanár és zeneiskolai tanár karnagy;

Baricz Ferenc (Karánsebes, 1913. október 7.) Fővárosi Zeneiskola Szervezeti és Budapest VI. kerületi zeneiskolai klarinéttanár, operettszínházi zenekari művész;

Dános Lili, Szúdy Nándorné (Marosvásárhely, 1913. október 8. – 2010.

szeptember 4.) zongoraművész, zeneakadémiai tanár, operaházi korrepetitor;

Dávid Gyula (Kecskemét, 1913. május 6. – Budapest, 1977. március 14.)

zeneszerző, karmester, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, a zeneiskolai tanárképző intézet és a Zeneakadémia fúvós kamarazene, fúvós hangszerelés, zeneelmélet tanára;

Faragó György (Budapest, 1913. november 14. – Budapest, 1944. december 7.)

zongoraművész, zeneakadémiai tanár. A fénykép a LFZE képgyűjteményéből való;

Forrai Miklós (Magyarszék, 1913. október 19. – Budapest, 1998. december 27.)

karnagy, egyetemi tanár. Magyarországon született 1913. október 19-én. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára (1957 és 1963 között az énektanszak vezetője); 1934-től 1948-ig a Forrai Kórus, 1948 és 1978 között a Budapesti Kórus karigazgatója; 1973-tól 1991-ig a Liszt Ferenc Társaság főtítkára, 1991-től társelnöke (a Társaságot ő támasztotta fel sok éves tetszhalálából). Könyvet írt a karvezetésről, szolfézműveket, kórusokat és más zeneműveket adott közre, karnagyi munkásságát számos hangplemez - köztük több nemzetközi nagydíjas felvétel - örökíti meg.

Gál Zsuzsa (Ipolyság, 1913. február 5. – Budapest, 1979. november 2.) zenei

író, Az én zeneszerzőm c. népszerű zenei ismeretterjesztő sorozat alkotója;

Gát József (Székesfehérvár, 1913. december 16. – Budapest, - 1967. július 2.)

zongora-, csembaló- és klavichordművész, zeneakadémiai zongora, módszertan, gyakorlati tanítás, karvezetés, karének, vezénylési gyakorlat, szolfézs, szolfézs módszertan, zongorakötelező tanára, karnagy, zenei író;

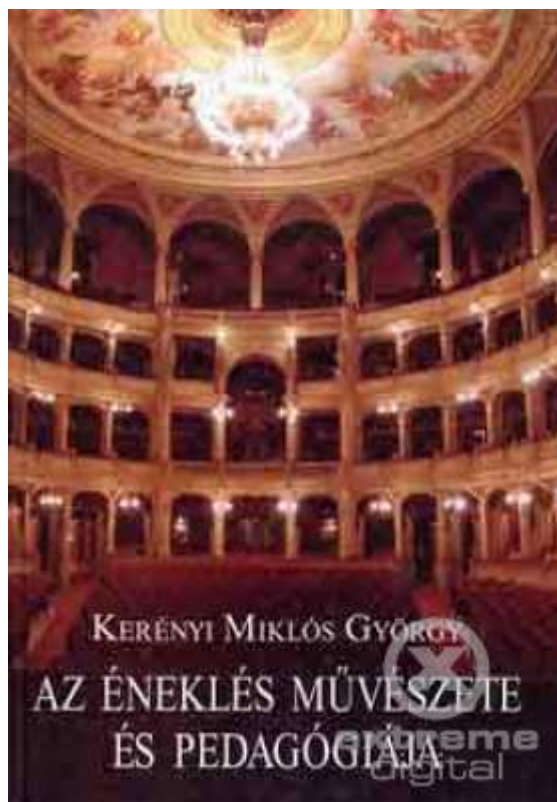
Geszler György (Budapest, 1913. február 1.- Budapest, 1988. január 9.)

A művész fiatalkori portréja

zeneszerző, a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola, majd a Fővárosi Zeneiskola Szervezet, végül a XI. kerületi Állami Zeneiskola zongora- és zeneelmélet tanára.

Kerényi Miklós György (Budapest, 1913. február 7. – Budapest, 1988.)

operaénekes, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolai énektanára, országos szakfelügyelő, tankönyvíró, kották közreadója, szerkesztője;

Kneifel Ferenc (Székesfehérvár, 1913. április 29.) székesfehérvári középiskolai ének-zenetanár, országos szakfelügyelő, karnagy;

Kovács Lajos (Budapest, 1913. július 19.) ménfőcsanaki és győri tanító, kántor, szentendrei középiskolai ének-zenetanár, karnagy, tankönyvíró, szerkesztő;

Lorencz Mária (Budapest, 1913. január 20.) fővárosi zeneiskola szervezeti zongoratanár;

Maros Ernő (Sopron, 1913. május 24.) soproni zeneiskolai fagott-tanár;

Perlaki Gabriella (Nagykanizsa, 1913. október 15.) nagykanizsai, jászberényi hegedűtanár, zenekari hegedűművész;

Rimanócziné Gallasy Etelka (Királyhida, 1913. augusztus 30.) nagyatádi és sásdi zongoratanár;

Soóky István (Egyházugyellő, 1913. május 23.) orgonaművész, tatatóvárosi ének-zenetanár, egyházi karnagy, miskolci orgonatanár és óvóképzői ének-zenetanár, továbbá gimnáziumi ének-zenetanár;

Szécsi Magda dr. Ferenczy Gézáné (Budapest, 1913. november 10.) fővárosi zeneiskola szervezeti énektanár, az MRT szimfonikus zenekarának szólamvezető hegedűművésze, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és a Zeneakadémia budapesti tanárképző intézetének hegedű- és kamarazene-tanára, prímárius;

Szervánszky Péter (Budapest, 1913. – Budapest, 1985. március 27.) hegedű- és

kamarazene-művész, a budapesti Hangversenyzenekar koncertmestere és a Waldbauer-Kerpely-vonósnégyes másodhegedűse. Ő mutatta be Magyarországon Bartók Béla II. hegedűversenyét 1944. január 5-én Budapesten Ferencsik János vezényletével és a Székesfővárosi Zenekar közreműködésével, a Nemzeti Zenede tanára;

Szigeti Kilián (Szombathely, 1913. április 19. - Győr, 1981. december 25.)

bencés szerzetes, pannonhalmi főiskolai tanár, a rendi kórus vezetője, zenetörténész, könyvíró-szerkesztő. Emléktábláját Szombathely belvárosában 2005. november 3-án, a Magyar Tudomány Napja alkalmából helyezték el a szülőháza (Welther Károly utca 35.) falán;

Ticz János (Debrecen, 1913. július 1.) honvédségi zenekarok, valamint a debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar klarinétművésze, a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola tanára;

Veress Endre (Kolozsvár, 1913.) hangversenyénekes, énekpedagógus és zenei író, Pécs koncert- és iskolai életének jelentős személyisége;

Weöres Sándor (Szombathely, 1913. június 22. – Budapest, 1989. január 22.)

műfordító, irodalomtudós, költő, író, tiszteletbeli zenepedagógus, akinek verseit megszámlálhatatlan sok zeneszerző megzenésítette;

95 éve született

Abonyi István (Nagyszében, 1918. július 19.) operaházi zenekari hegedűművész, Fővárosi Zeneiskola Szervezeti tanár;

Dániel Ernő (Budapest, 1918 – Santa Barbara, 1977.) zongoraművész,

karmester, zongoraprofesszor, az American Liszt Society elnöke. A professzor úr fényképe dr. Berlász Melinda zenetörténész tulajdona;

Czövek Lajos (Poroszló, 1918. március 27. – Debrecen, 2008. február 11.)
karcagi és debreceni gimnáziumi ének-zenetanár, debreceni tanítóképzői szolfézsstanár, tanítóképző főiskolai tanár, karnagy; 1947 és 1949 között a karcagi gimnázium, 1949-től 1952-ig a debreceni Tanítóképző Intézet énektanára lett, 1952 és 1955 között a debreceni Zeneművészeti Szakközépiskolában szolfézsstanár és karvezető volt. 1956-tól 1959-ig a Kossuth Gimnázium énektanaraként működött. Nemzedékeket nevelt 1959 és 1983 között a debreceni Tanítóképző Főiskola tanaraként. A Maróthy György Kórus és a Debreceni Népi Együttes karnagya, a KÓTA Hajdú-Bihar megyei titkára. Zeneszerzőként zsoltár és népdalfeldolgozásokat komponált kórusra és népi zenekarra.

Fenyves Loránd (Budapest, 1918. február 20. – Torontó, 2004. március 23.)

hegedűművész-tanár, a Palesztinai Szimfonikus Zenekar (1948-tól az Izraeli Filharmonikusok) koncertmestere, az Izraeli Vonósnégyes tagja, később a Genfi Konzervatórium, és a Torontói Egyetem, tokiói, madridi és budapesti mesterkurzusok tanára;

Dr. Guman Istvánné Szarka Márta (Arad, 1918, május 19.) debreceni zeneiskolai, szakközépiskolai és tanárképző főiskolai hegedűtanár, gyakorlóiskolai vezető tanár;

Kenderessy Zoltán (Kaposvár, 1918. augusztus 17.) a Budapest XIV. kerületi Zeneiskola énekművész-tanára, igazgatóhelyettes, hivatásos énekkarok és a Miskolci Nemzeti Színház magánénekeese;

Meszlényi Edit (Budapest, 1918. július 28.) fővárosi zeneiskola szervezeti zongora- és zeneelmélet-tanár, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola zongoratanára, tanulmányi vezetője;

P. Nagy Ilona (Törökszentmiklós, 1918. december 3.) zeneiskolai, szakközépiskolai és tanárképző főiskolai tanár Debrecenben;

Dr. Sebestyén István (Szeged, 1918. augusztus 16.) zenekari fuvolaművész. továbbá zeneművészeti szakközépiskolai és tanárképző főiskolai fuvolaművész-tanár;

Szabó Lajosné Fülöp Júlia (Bálványosváralja, 1918. augusztus 20.) paksi és bölcskei és dunaföldvári zeneiskolai zongora- és szolfézstanár;

Takács Irma (Nasić, 1918. február 5.) Nagykanizsán és Budapest VI. kerületében zeneiskolai zongoratanár;

Tarjáni Tóth Ida (Budapest, 1918. május 16.) cimbalomművész, a Magyar

Néphadsereg Művészegyüttesének tagja, majd az Operaház és az ÁHZ művésze, a Zeneakadémia cimbalom tanára. Sok cimbalomátíraton kívül egy kétkötetes Cimbalomiskolát adott közre. Szólistaként öt világrészt bejárt. Pedagógusként a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola cimbalom tanszakán működött; sok cimbalomátíraton kívül egy kétkötetes Cimbalomiskolát adott közre (1. kötet: 1958, 2. kötet: 1967). Játékát számos felvétel őrzi; elnyerte a Charles Cros Akadémia hanglemezzel nagydíját;

Dr. Tavasz Istvánné (Nagyvárad, 1918. február 5.) ÁHZ zenekari hegedűművész, és a fővárosi V. kerületi zeneiskola tanszakvezető hegedűtanára;;

Wehner Tibor (Budapest, 1918. december 13. – Budapest, 1977. április 11.)

zongoraművész, kamaramuzsikusként, zeneakadémiai zongora, zongora melléktárgy tanára;

Záborszky József (Tokaj, 1918. november 10.) karmester, karnagy, zeneszerző,

zeneiskolai igazgató, a Szent István Gimnázium / Szent István Király Szimfonikus Zenekar (1954.) alapító igazgatója. 1945 és 1954 között a Vámigazgatóság ének- és zenekarának vezetőjeként tevékenykedett. Ezt követően 1962-ig ének-zenét tanított a budapesti I. István Gimnáziumban. 1962-től 1968-ig a gyöngyösi Állami Zeneiskola, 1968 és 1985 között a Fővárosi XIV. Kerületi Állami Zeneiskola igazgatója volt. 1954-ben alapította meg az I. István Gimnázium Szimfonikus Zenekarát (mai nevén Zuglói Filharmónia Szent István Király Szimfonikus Zenekar), az ország leghosszabb ideje működő ifjúsági zenekarát (vezető karmesterként és művészeti vezetőként), amely mellett több formáció is működött, működik, többek között a Jubileumi Zenekar. Irányítása alatt rendszeresen szerepeltek belföldön és külföldön egyaránt, nagyban öregítve ezzel a magyar zenepedagógia és zenekari műhelymunka hírnevét. 2000-ben zenekarával együtt Magyar Örökség díjban részesült. Művei: A szarvassá változott fiú, Passió, Válaszút – kantáta, Virágvasárnapi passió, Szent Erzsébet-opera;

90 éve született

Apor Judit (Budapest, 1923. február 11.) ceglédi zongoratanár, budapesti szerkesztő, zenei író;

Arányi-Aschner György /Georg (Budapest, 1923. március 16. Budapest) a

székesfehérvári zeneiskola, majd a Fővárosi Zeneiskola Szervezet tanára, később ausztriai zongoraművész-tanár, zeneszerző, oboaművész, aki már hosszú évek óta az ausztriai Nagyfalván/Mogersdorfbán él. „Mindig megpróbáltam a zeneszerzői hajlamomat elfojtani. Csak ha végképp nem megy, akkor ülök le a kottalaphoz. De ha a belső hang megszólal – gyakran éjszaka közepén – azonnal nekiállok. A hangjegyeket éppen csak rögzítem, mert úgy hallom, mintha diktálná valaki. Soha semmi sem öncélú: műveimben minden hangnak megvan a maga szerepe, mely szellemi elgondolás eredménye.” – mondta.

Dr. Baranyi Albertné Szabolcsi Irén (Makó, 1923. október 6.) makói zenetanár, győri közismereti iskolai ének-zenetanár, szegedi Tanárképző Főiskola gyakorló iskolájának ének-zene szakvezető tanára;

Bencze István (Erzsébetfalva, 1923. július 30.) zongoratanár, Budapest XX. kerületi ének-zenetanár, templomi organista;

Bolemann Dénesné (Makó, 1923. április 9.) szegedi tanítóképző főiskolai ének- és zongoratanár, közismereti ének-zenetanár, makói zeneiskolai igazgatóhelyettes;

Dr. Borhy Ottó (Gyöngyös, 1923. április 4. – Keszthely, 2006. július 13.)

zeneiskolai tanár, igazgató, 1941-ben érettségizett Gyöngyösön, majd kántori oklevelet szerzett az egri Tanítóképző Intézetben. Helyettesített Bp.-en a Mátyás templomban (1941–44), majd a Rózsák téri templom organistája volt (1942–44). 1946-ban hadifogságból került haza Gyöngyösre, ahol megbízták a helyi Zenepedagógus Munkaközösség megszervezésével. 1948-ban a Pázmány Péter Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán doktorrá avatták. 1949-ben végzett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán zongora szakon. 1958–61-ig a gyöngyösi Állami Zeneiskola tanáraként dolgozott. 1962-ben végzett a miskolci Zeneművészeti Szakközépiskolában orgona szakon. Gyöngyösön elért sikereit elismerve, felajánlották részére az ország legnagyobb zeneiskolájának vezetését, így 1962–64-es éveket a szombathelyi zeneiskola igazgatójaként töltötte. 1964-ben Keszthelyen az akkor induló zeneiskola igazgatója lett. 1970 óta kihelyezett tagozatot is működtetett Tapolcán. A Magyar Kodály Társaságnak alapító tagjai közé tartozott (1978). Részt vett a Helikoni Ünnepek szervezésében.

Bulhart Vilmos (Dorog, 1923. október 9.) dorogi fúvóstanár, fúvószenekari karnagy;

Csák Józsefné (Jászberény, 1923. szeptember 12.) zeneiskolai zongoratanár, tanszakvezető, igazgató helyettes Jászberényben;

Csermely Józsefné (Miskolc, 1923. január 2.) budapesti, aszódi zeneiskolai zongoratanár, fiókiskola vezető;

Dr. Eősze László (Budapest, 1923. november 17.) zenetörténész, Kodály-kutató

és zenei író, könyvkiadói zenei-irodalmi vezető, a Nemzetközi Kodály Társaság ügyvezető titkára (1975-1995). 1955-től nyugállományba vonulásáig dolgozott a Zeneműkiadó munkatársaként: először lektorként, majd a főszerkesztői munkakörben (1957-1961), végül pedig zenei-irodalmi vezetőként (1961-1987). Alkotói életműve a magyar és a nemzetközi zenetudományt egyaránt gazdagító, az egyetemes operatörténetet, Kodály Zoltán, Liszt Ferenc, Richard Wagner és Giuseppe Verdi munkásságát feldolgozó, forrásanyag-értékű és meghatározó jelentőségű;

Fábry Edit (Budapest, 1923. június 1. - Budapest, 1990. október. 20.) énekesnő.
Az

Az OMIKE opera-együttesében mutatkozott be 1943-ban. 1946–50-ben a Vígopera, majd az Operaház tagja. 1950–52-ben a berlini Staatsoper stúdiójában Tiana Lemnitz és Frida Leider tanítványa volt. 1957–1959 között a drezdai Staatstheater művésze lett, majd 1964-től itthon tanított. 1974-től volt a Zeneakadémia énektanára.

Fasang Árpádné Orbán Éva (Budapest, 1923. szeptember 4.) soproni tanítóképzői és Főváros XII. kerületi zeneiskolai tanár;

Fülep Sándor (Debrecen, 1923. június 25.) debreceni zenekari hegedűművész, koncertmester, szólista és hegedűtanár;

Gáll Mihályné Agárdy Éva (Debrecen, 1923. augusztus 31.) püspökladányi zongora- és szolfézstanár, zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, szakfelügyelő;

Gerencsér Ferenc (Szentkozmadombja, Zala m., 1923. szeptember 8. –

Szentkozmadombja, Zala m., 1989. aug. 28.) cimbalomművész, a Zeneakadémia budapesti tanárképző intézetének főiskolai tanára. Feleségével, Gerencsérné Szeverényi Ilona cimbalomművész-tanárral közösen írt Cimbalomiskoláját az EMB jelentette meg;

Hollós Lajos (Budafok, 1923. február 25.- Budapest, 2002.) zeneszerző, rádiós zenei szerkesztő; 1949-től számos különböző munkakörben - többek közt a Népművelési Minisztérium zenei előadójaként (1949-51), majd zenei osztályvezetőjeként (1951-53) - dolgozott, végül 1956-tól 1986-ban történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Rádió zenei szerkesztője volt.

Huszár Klára (Budapest, 1919. május 29. - Budapest, 2010. június 13.) magyar operarendező, dalszövegíró, műfordító, operarendező, dramaturg,

középiskolai ének-zenetanár, zenei író, műfordító;

Komor Ágnes (Budapest, 1923. augusztus 12. – Budapest, 2012. december 17.) a

budapesti Operaházi zenekari hárfaművésze, zeneiskolai tanár (OMIKE). Az Ifjú Operabarátok Körének alapítója és elnöke közel hat évtizeden át volt az Operaház tagja. Komor Ágnes több évtizedes, sikeres hárfaművészi pályafutással a háta mögött döntött úgy, hogy tehetségét a gyerekek és a fiatalok zenei képzésének szenteli. 1993-ban alapította meg az Ifjú Operabarátok Körét, amely vidéken és Budapesten 6-25 éves fiatalok százezreihez hozta közel az opera műfaját. Komor Ágnes nevéhez fűződik két nagyon sikeres rendezvénysorozat is: az évente megrendezett *Nyitott nap az Operaházban*, illetve a *Házhoz visszük az operát*. Komor Ágnes egy interjúbán így foglalta össze hitvallását: „*Mi egy lehetőséget kínálunk a gyerekeknek, megmutatjuk, hogy ilyen zenei is létezik. Még ha nem is fognak komolyzenét hallgatni, akkor is tudják, hogy van hová fordulni. A zenéhez mindig lehet menekülni.*”

Lázár Imre (Hódmezővásárhely, 1923. augusztus 5.) hódmezővásárhelyi énektanár, karvezető, zeneiskolai szolfézstanár, igazgató helyettes és mb. igazgató;

Lengyelné Gramantik Sarolta (Diósgyőr, 1923. február 19.) miskolci és kazincbarcikai zeneiskolai zongoratanár;

Ligeti György Sándor (Dicsőszentmárton, ma Târnarveni, Románia, 1923.

május 28. – Bécs, 2006. június 12.) korszakos jelentőségű zeneszerző. 1950-től a budapesti Zeneakadémia zeneelméletet, ellenpontot és formai analízis tanára. 1956 után elhagyta Magyarországot. Bécsben telepszik le, majd Stockholmban vendégprofesszor. Az 1960-as években rendszeresen Tanít a darmstadti Nyári Új Zenei Kurzuson. 1972-től a kaliforniai Stanford Egyetem tanára, majd a hamburgi Zeneakadémia zeneszerzés professzora, később tanít a Svéd Királyi Zeneakadémián, a berlini Művészeti Akadémián, a hamburgi Szabadművészeti Akadémián, a bajor Szépművészeti Akadémián, az Amerikai Művészeti és Irodalmi Intézetben és Akadémián. 1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia választotta tagjai közé, 1998-ban pedig a Francia Művészeti Akadémia tagja lett. 1967-ben kapta meg az osztrák állampolgárságot. Hírnevét az *Atmosphères*, a *Requiem* és a *Lux aeterna* című műveivel alapozta meg.

Máté Mátyás (Kétegyháza, 1923. február 5.) szolnoki és békéscsabai zeneiskolai rézfúvóstanár, fúvószenekari karmester, zenekari művész;

Melis György (Szarvas, 1923. július 2. – Budapest, 2009. november 27.) operaénekes (bariton), a Halhatatlanok Társulatának örökös tagja. 1943-ban került Budapestre. Először a Műegyetemre járt, majd 1945 és 1951 között a Zeneakadémián tanult. A Magyar Állami Operaházba Tóth Aladár hívta

Rossini Sevillai borbély c. vígoperájának címszerepében (Gajdi Tamás felvétele)

próbaéneklésre, amelynek sikere után ösztöndíjas lett. 1949-ben mutatkozott be, Bizet Carmen című operájában (Morales szerepében), majd a Don Pasqualéban Malatesta doktort énekelte. Még abban az évben magánénekes lett. Wagner műveinek kivételével az operairodalom szinte minden jelentős baritonszerepét (közel 70-et) elénekelte. Énektudása mellett színészi tevékenysége is elismert. Szlovák anyanyelve ellenére, egyetlen énekesként a Kazinczy-díjat is átvehette. 1988-ban alapította saját díját: a Melis György-émlékplakettet évente adják a legszebb, legtisztább magyar kiejtésű énekesnek. Két évtized alatt csaknem húsz művész vette át az elismerést. 1989 óta az Operaház örökös tagja. Szerte Európában és a tengerentúlon is (Egyesült Államok, Mexikó) nagy sikerrel vendégszerepelt, legnagyobb külföldi sikereit Mozart Don Giovannijával aratta. A Milánói Scala-ban – Marton Évával – énekelte a Kékszakállú herceg várát.

Nagy László (Nyírbakta, 1923. június 2.) zenekari művész, zeneiskolai rézfúvóstanár, hajdúböszörményi zeneiskolai igazgató, debreceni tanárképző főiskolai tanár;

Németh Zoltán (Gic, 1923. március 30.) általános iskolai ének-zenetanár (Écs, Nyúl, Pannonhalma);

Sándor Judit (Budapest, 1923. október 10. – Budapest, 2008. október 23.)

opera- és dalénekes, a Zeneakadémia hangképzés tanára. 1949-ben Cherubinoként (Mozart: Figaro házassága) debütált. 1948-ban szerződött az Operaház, amelynek 1978-ig volt tagja. Szoprán és mezzoszoprán szerepkörben egyaránt számos emlékezetes alakítást nyújtott. Mozart-szerepei közül Donna Elvira (Mozart: Don Giovanni) és Dorabella (Mozart: Così fan tutte) szerepében pályafutása csúcsára érkezett.

Sárközyné Simon Piroska (Budapest, 1923. december 15.) cinkotai tanítóképző intézet és a Fővárosi Zeneiskola Szervezeti zongoratanára;

Schwartz Oszkár (Rákospalota, 1923. április 26. – Budapest, 2005. október 31.) operaházi zenekari ütőhangszeres művész, a budapesti Zeneakadémia és a Zeneiskolai Tanárképző Főiskolai tanára. 1943 és 1949 között a Magyar Rádió Zenekarának, 1945-től 1984-ig a Magyar Állami Operaház Zenekarának tagja. 1949-től 2001-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, 1968-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete Budapesti Tagozatának tanára volt.

Sinkó György (Budapest, 1923. július 20.) budapesti és szegedi operaénekes,

szegedi tanárképző főiskolai művésztanár. Repertoárja a Mozart-operáktól a 20. sz.-i művekig ívelt.

Somorjai Ferenc (Budapest, 1923. október 3. – Székesfehérvár, 2009.)

székesfehérvári zeneiskolai zongora- és zeneelmélet, valamint közismereti iskolai ének-zenetanár, karnagy; Székesfehérvár zenei életének meghatározó egyénisége, aki évtizedeken keresztül valóságos zenei intézményként szervezte a város zenei életét.

Sőtér Magda (Szombathely, 1923. június 25.) Budapest XIII. kerületi zeneiskolai és Színház és Filmművészeti Főiskolai egyetemi énektanár;

Szabó László (Hajdúdorog, 1923. július 25.) operaházi trombitaművész, a MN Zeneművészeti Szakközépiskolájának, és a Zeneakadémiai tuba, rézfúvós kamarazene tanára;

Szécsi Klára (Budapest, 1923. november 9.) az MRT Szimfonikus Zenekarának brácsaművész-tanára;

Dr. Szende Ottó (Budapest, 1923. december 15.) zeneiskolai hegedűtanár (Budapest VII. ker.), fővárosi pedagógiai- és szakfelügyelő, tankönyvíró, a neveléstudományok kandidátusa. A Parlandóban megjelent fontosabb írásai: Szende Ottó: Gondolatok a hegedűoktatás helyzetéről, 1961/1-2. szám 22-23.

oldal, Szende Ottó: Hegedű módszertani kérdések, 1962/3. szám 8-11. oldal, Szende Ottó: A vonásnemekről, 1962/8. szám. 9-13. oldal, Szende Ottó: Gondolatok az új hegedűiskoláról, 1966/12. szám 17. oldal, Szende Ottó: A hegedűjáték intonációelmélete I. rész: 1968/11-12. szám. 45-62. oldal, - II. rész: 1969/1-2. szám, 42-53. oldal, - III. rész: 1969/3. szám. 10-14. oldal, - IV. rész: 1969/4. szám, 15-18. oldal, - V. rész: 1969/6. szám. 19-25. oldal, - VI. rész: 1969/ 7-8. szám. 45-53. oldal, - VII. rész: 1969/9. szám. 16-21. oldal, - VIII. rész: 1969/10. szám. 20-28. oldal, - IX. rész: 1969/11. szám 6-12. oldal, - X. rész: 1969/20-26., Szende Ottó. - Vághó Ildikó: Új adatok a húrlenyomáshoz szükséges erő sajátosságairól és ezek hegedű módszertani értékelése, 1973/3. szám 11-20. oldal, Szende Ottó: Az ujjrendek problémái az alsó- és középfokú hegedűoktatásban - I. rész: 1982/4. szám 1-11. oldal, - II. rész: 1982/5. szám 11-

19. oldal, - III. rész: 1982/6-7. szám. 25-40. oldal, Szende Ottó: A vibrató és annak tanítása - I. rész: 1982/4. szám 8-20. oldal, - II. rész: 1982/5. szám, 13-24. oldal, Szende Ottó: A fekvésjáték és a fekvésváltás tanítása - I. rész: 1983/11. szám, 15-27. oldal, - II. rész: 1983/12. szám. 8-13. oldal, Szende Ottó: A vonásnemek tanítása, 1988/7-8. szám 27-57. oldal;

Szentkirályi Márta, Nemesszeghy Lajosné (Budapest, 1923. március 17.-

Kecskemét, 1973. július 13.) ének-zenetanár, karnagy, a kecskeméti Kodály Iskola igazgatója;

Tóth Sándor (Kiskunfélegyháza, 1923. május 17.) zeneiskolai hegedűtanár;

Vajda Cecília (Budapest, 1923. április 15. - London, 2009. november 27.)

magyar karnagy, karigazgató, a LFZF karének, karvezetés, kargyakorlat, vezénylési gyakorlat, szolfézs tanára, a Brit Kodály Társaság alapítója;

Varsányi László (Budapest, 1923. szeptember 11. – Budapest, 2005. augusztus 9.) a ceglédi Zeneiskola, majd a Bartók Béla Zeneművészei Szakközépiskola zongoraművész-tanára;

Vermes Mária (Budapest, 1923. november 23.) hegedű- és kamarazenei művész,

A közelmúltban elhunyt pályatársai, Pallagi János és Bodonyi István társaságában

budapesti és pécsi zeneiskolai tanárképző főiskolai, továbbá a Zeneakadémia hegedű és gyakorlati tanítás tanára, a budapesti a Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola tanára. A Magyar Hárfástriónak 1950-től, az alapítástól volt a tagja. Kamaramuzsikusként Európa számos országában vendégszerepelt, HUNGAROTON és ETERNA-lemezek szólistája volt. Kotta közreadásai közül kiemelkednek: Händel: Chaconne hegedűre és brácsára, Boccherini hat hegedű-zongora szonáta, valamint Szeredi S. Gusztávval, kamaramuzsikus partnerével a Háromszáz év hegedűmuzsikája c. antológia 8 kötete;

Völgyi Ernő (Gödöllő, 1923. július 13.) A MÁV Szimfonikusok zenekari harsonaművésze, zeneművészeti szakközépiskolai tanár Debrecenben;

85 éve született

Balogh Dénes (Budapest, 1928. december 12.) Fővárosi Zeneiskola Szervezeti és IV. kerületi zenetanár, zeneszerző, blockflöte-művész, a Camerata Hungarica együttes alapító tagja;

Barnácz István (Miskolc, 1928. február 28.) békéscsabai zeneiskolai rézfúvóstanár-tanszakvezető, zenekari és kamara kürtművész;

Botka Valéria (Arak, 1928. január 10. – Budapest, 2013. IX. 28.) férjével, dr.

Csányi Lászlóval 1954 őszén megalapították a Magyar Rádió Gyermekkórusát, amit 1986-ig vezettek. 1970-ben megalapították a Magyar Állami Operaház

Gyermekkarát, aminek az élén szintén 1986-ig álltak. a Magyar Rádió Gyermekkórusának

Botvay Henrik (Sopron, 1928. január 9.) operaházi zenekari hegedűművész, pécsi tanárképző főiskolai tanár, szakfelügyelő, a Sibelius Akadémia /Helsinki/ tanára;

Csillagné dr. Gál Judit (1928-1987) középiskolai ének-zenetanár, karnagy,

főiskolai tanár, kandidátus. Pedagógiai munkája mellett a művészetpszichológia terén is folytatott tudományos munkát. Ének-zene tanítása az alsó tagozatban c. tanárképző főiskolai kézikönyvét Kerecsényi Lászlóval együtt készítette 1996-ban. Csillagné dr. Gál Judit főiskolai tanár emlékének megőrzése és ápolása céljából fia, Csillag Ferenc, a ZETA jelenlegi elnöke 2003-ban közérdekű kötelezettségvállalást tett Édesanyja egykori munkahelyén, az ELTE Tanító- és Óvóképző Karon, amellyel a patinás tanintézet egy olyan hallgatót jutalmazhat, aki a tudományos diákköri munkájában és a leendő tanítványai oktatását szolgáló pedagógiai innovációban kimagasló eredményt ér el;

Deák Tamás (Székesfehérvár, 1928. április 27.) zeneszerző, karmester,

trombitaművész és zenetanár, mintegy ötven táncdal, harminc szimfonikus könnyűzenei darab, húsz jazz-kompozíció, rajzfilmzenék, balettzenék szerzője (pl. Mézga család, Macskafogó, stb.) 1969-től tanított a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola jazz-tanszakán, és vezette Deák Big Band-et.

Dobó László (Szeged, 1928. december 24.) kecskeméti és makói zeneiskolai zongoratanár, zeneszerző;

Dr. Falvy Zoltán (Budapest, 1928. augusztus 28.) zenetörténész, a

zenetudományok doktora, zenei író, szerkesztő, az OSZK Zeneműtárának munkatársa, az MTA Bartók Archívum tudományos titkára, az MTA Zenetörténeti Múzeum vezetője, az MTA Zenetudományi Bizottságának tagja, a Nemzetközi Zenetudományi Társaság elnökségi tagja, a Nemzetközi Fúvószenei Tanács alelnöke;

Fridl András (Óradna, 1928. április 9.) nyíregyházi, sátoraljaújhelyi fagott-tanár, igazgató-helyettes;

Dr. Gaál Istvánné Lukinich Katalin (Jobbágyi, 1928. március 8.) miskolci, gyöngyösi zongora- és szolfézstanár, zenetanár, Veszprém megyei szakfelügyelő;

Gulyás László (1928. - 1995.) zeneszerző, szerkesztő, a Magyar Állami Népi

Együttes zenekarának alapító zenei vezetője. Műveinek jelentős részét az Együttes zenekara számára írta, gyakran kórus kísérettel. Emellett kantátákat, balettzenéket, gyermekoperát is komponált. Egyik jelentős műve a Lajtha László által rendelkezésére bocsátott "Széki muzsika", mely 1951 óta az együttes repertoárján folyamatosan szerepelt. Jelentősebb tánckari kísézőzenéi: Fonó, Üveges, Háromugrós, Kisbojtár /három felvonásos mesejáték;

Jakabné Balla Mária (Paks, 1928. október 16.) paksi közismereti ének-zenetanár, zeneiskolai és zenetanárképző főiskolai énekművész-tanár;

Hidas Frigyes (Budapest, 1928. május 25. – 2007. március 7.) zeneszerző

karmester, akinek fúvós hangszerekre írt művei rendkívül népszerűek a zenepedagógiában is;

Horváth László (Pécs, 1928. március 26.) pécsi és siklósi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, igazgató, általános iskolai ének-zenetanár;

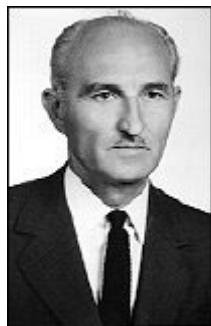
Horváth Zoltán (Budapest, 1928. augusztus 30.) a miskolci Déryné Színház, a

debreceni Csokonai Színház, a pécsi Nemzeti Színház rendezője, a Fővárosi Operettszínház művészeti vezetője, a Szegedi Konzervatórium ének tanszakának, majd a Zeneművészeti Főiskola Tanárképző Tagozatának a színpadi játék és a színészmesterség tanára. Pedagógiai tevékenységemre nyugdíjasként került sor: először a Szegedi Konzervatóriumban tanítottam néhány évig, (ott szponzorok segítségével több előadást hoztunk létre a Színházban) majd Budapestre, a Semmelweis utcába (akkor a Zeneakadémia Tanárképzője volt) ahol abban a teremben taníthattam, ahol annak idején Nádasdy Kálmántól leshettem el sok mindent s amely... meghatározta életemet. Most - immár harmadik éve a Pécsi Tudományegyetem keretében igyekszem átadni a hallgatóknak, a gyerekeknek mindazt, amit az elmúlt ötvenegynéhány évben tanultam és tapasztaltam.”;

Jakabné Balla Mária (Paks, 1928. október 16.) paksi általános, továbbá pécsi zeneművészeti szakközépiskolai ének-zenetanár, pécsi zeneiskolai tanárképző intézeti énekművész-tanár;

Jandó Jenő (1928. Szentlőrinc – Pécs, 2008.) tanári pályája során 1951-53

között Pécsszabolcson, 1953-68 között Pécsett az Ágoston téri általános

iskolában, majd 1968-tól 1981-es nyugdíjba vonulásáig a Leöwey Klára Gimnáziumban tanított. Az iskolai kórusok mellett 1955-től a Szénbányászati Tröszt és a Pécsi Építők Kórusának karnagyaként tevékenykedett, utóbbi - különböző néven szereplő, az elmúlt 20 évben Pécsi Madrigálkórusként működő - együttesnek haláláig karnagya volt;

Janurik Mihály (Szarvas, 1928. július 25.) békésszentandrási és szarvasi közismereti iskolai ének-zenetanár;

Kapus Béla (Kiskunfélegyháza, 1928. november 28.) gimnáziumi és tanítóképző főiskolai ének-zenetanár, karnagy;

Kissné Puruczky Mária (Gádoros, 1928. október 27.) szentesi zeneiskolai hegedűtanár;

Kistétényi Melinda (Budapest, 1928. július 25. – Budapest, 1999. október 20.)

zeneakadémiai szolfézs-, korrepetíció-, kamaraegyüttes- és improvizáció-tárgy tanára, karmester, orgonaművész, költő;

Kovács Mátyás (Kunszentmárton, 1928. január 30.) budapesti közismereti ének-zenetanár, zenei kottaszerkesztő (EMB);

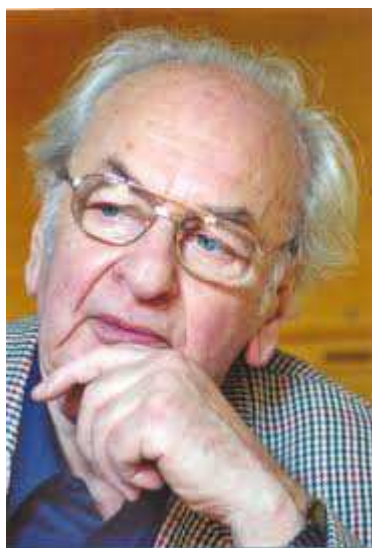
Kovátsné Mózner Gabriella (Homokszentgyörgy, 1928. szeptember 21.) általános iskolai ének-zenetanár (Gyöngyöspata, Kaposfő, Kaposvár), zenei könyvtáros (Budapest);

Lantos Rezsőné (Kecskemét, 1928. május 19. – 2009. július 18.) fővárosi

gyakorló gimnáziumi ének-zenetanár, zeneakadémiai gyakorlatvezető tanár, vezetőkarnagy, tankönyvszerző, a Kodály-módszer külföldön is ismert terjesztője;

Lendvay Kamilló (Budapest, 1928. december 28.) zeneszerző, a Magyar Rádió

lektora, az Állami Bábszínház zenei vezetője, a budapesti Zeneakadémia zeneelmélet, transzponálás és partitúra-olvasás tárgy tanára. Volt karmester a Szegedi Nemzeti Színházban, zenei vezető az Állami Bábszínházban, a Honvéd Együttes művészeti vezetője, a Fővárosi Operettszínház karnagya, majd zeneigazgatója – a Rádió zenei lektora 1962-től. S ily szerteágazó muzsikusi tevékenység után 1973 óta elméleti tárgyak tanára a Zeneművészeti Főiskolán, zeneelméleti tanszakának vezetője 1977 és 1995 között, docensi, majd egyetemi tanári rangban;

Lukács Ervin (Budapest, 1928. augusztus 9. – Budapest, 2011. február 18.)

Kossuth-díjas karmester, a Magyar Állami Operaház mesterművésze és örökös tagja, főzeneigazgatója, majd címzetes főzeneigazgatója, az Állami Hangversenyzenekar (ma: Nemzeti Filharmonikus Zenekar) zeneigazgatója, a Japán Filharmonikusok, és a Szegedi Szimfonikus Zenekar állandó vendégkarmestere és művészeti vezetője, illetve művészeti tanácsadója, a Zeneakadémia karmesterképző tanszakának tanára;

Mártonné Borbély Edit (Debrecen, 1928. október 9.) zongora korrepetitor-tanár;

Masopust Rezső (Budapest, 1928. július 4.) zenekari hegedűművész, koncertmester, docens;

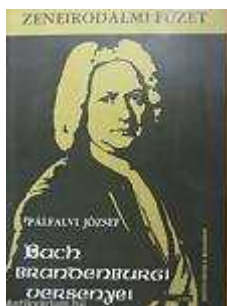
Meixner Mihály (Budapest, 1928. november 13.) zenei szerkesztő-riporter. 1957

óta a Magyar Rádió munkatársa (szerkesztő, osztályvezető, főmunkatárs, a szerkesztői tanács elnöke), számos sikeres zenei műsor és sorozat szerzője, vezetője, ismeretterjesztő munkák írója, a TIT Kossuth Klub József Attila Szabadegyetem előadója, zenei író (pl. A hét zeneműve);

Dr. Nagy Miklós (Rábacsanak, 1928. június 27.) középiskolai ének-zenetanár, megyei ének-zene szakfelügyelő, tanítóképző főiskolai tanár, zenei szakíró, szerkesztő;

Pálfalvi József (Budapest, 1928. október 12.) zeneszerző, zeneiskolai

zeneirodalom-, zeneelmélet- és szolfézstanár, tankönyvszerkesztő, író;

Palotásné Nemecz Edit (Budapest, 1928. július 4.) fővárosi zeneiskola szervezeti, valamint I. kerületi zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár, igazgató-helyettes;

Dr. Papp János István (Nyírbátor, 1928. július 23.) ének-zenetanár, karnagy, etnográfus, tanárképző főiskolai tanár;

Párkai István (Budapest, 1928. június 30.) zongoratanár, karnagy,

zeneakadémiai kargyakorlat, vezényleti gyakorlat, szolfézs, zongorakíséret és korrepetíció tanár, professor emeritus;

Pászti Miklós (Budapest, 1928. március 4. – Budapest, 1989. február 12.)

zeneszerző, énektanár, karmester-művészeti vezető (Duna Művészegyüttes, Budapest Táncegyüttes, Magyar Állami Népi Együttes, Állami Énekkar), kottaszerkesztő-közreadó. Emlékét és munkásságát a biatorbágyi Pásztai Miklós Alapfokú Művészeti Iskola, a móri Pásztai Miklós Zeneiskola, a Fesztiválkórus minősítésű Pásztai Miklós kórus, a Pásztai Miklós az Állami Énekkarért, a Pásztai Miklós Alapítvány és a Pásztai Miklós a Zenei nevelésért Alapítvány őrzi;

Pernye András (Újpest, 1928. november 19. – Budapest, 1980. április 4.)

zenetörténész, zenei szakíró, újságíró, zeneakadémiai hangszerismeret, magyar zenei történet, zeneelmélet, általános zenei történet tanár;

Péter Miklós (Budapest, 1928. szeptember 7.) fővárosi zeneiskolai szervezeti és dunakeszi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola igazgató-helyettese, Művelődési és Kulturális Minisztériumi zeneiskolai országos szakreferens, a zeneoktatási reformbizottság titkára, az

OSZK igazgatója, a PARLANDO szerkesztő bizottsági tagja és a folyóirat zenei írója, tudósítja;

Petz Ferenc (Csepel, 1928. augusztus 5.) MRT Szimfonikus Zenekarának zenekari művésze, zeneakadémiai ütő, ütő kamarazene, ütő zenekari irodalom tanár;

Rajna Tamás /Thomas / (Budapest, 1928. december 21.) zeneszerző,, zongoraművész-tanár.1963-tól a Guildhall Zeneművészeti Főiskola professzora, majd a Surrey Egyetem előadója, 1970-től a Fokvárosi Egyetem zongoratanára;

Révész László (Debrecen, 1928. február 6. – Budapest, 2003. április 22.) a

Budapesti Vándor Kórus örökös karnagya, de vezette többek között a Vám- és Pénzügyőrség Liszt Ferenc Férfikarát is. Vezető tanárként és szakfelügyelőként működött a budapesti általános és középiskolákban, majd éven át a Rádió komolyzenei osztályának helyettes vezetője volt, de számos kottakiadvány közreadása is a nevéhez fűződik.

Szász Árpád (Déva, 1928. január 28.) zenekari gordonkaművész, tanár, kamaraművész;

Szél Pál (Szeged, 1928. január 25.) miskolci és szegedi zeneiskolai hegedűtanár, megyei szakfelügyelő;

Tóth Ferenc (Komló, 1928. december 20.) általános iskolai ének-zenetanár,

karnagy, többek között Kodály kórusműveinek kiváló interpretátora;

Tusa Erzsébet (1928. január 5.) zongoraművész, tanárképző főiskolai tanár,

A díszpolgári cím átvételekor Pokorni Zoltán XII. kerületi polgármesterrel (2012. november)

a Szombathelyi Zeneiskola után a Győri Zeneművészeti Szakiskola, majd a szegedi Zeneművészeti Szakiskola, ezt követően pedig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára. 1967-től lett az Országos Filharmónia szólistája. 1976 és 1983 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézetében, majd a tokiói Musashino Zeneakadémia vendégprofesszora lett. Írásai: Megtervezett véletlenek, „... szigetre mentett magvak...”, továbbá tanulmányok az integratív nevelés témaköréből. Zongoraművészként 1967-től az Országos Filharmónia szólistája volt, és több kontinens számos országában koncertezett. Pályafutása legfontosabb momentumának tartja Bartók Béla akkoriban felfedezett, zongorára és zenekarra írott Op. 2-es Scherzójának ősbemutatóját 1961-ben, de bemutatta kortárs magyar zeneszerzők több művét is. Számos hangfelvételt készített, zenésztársai szívesen választották partnernek, kísérőnek, Pásztory Dittával és Lantos Istvánnal kézzongorás műveket játszott lemezre. Férje Lendvai Ernő Széchenyi-díjas zenetudós volt, akinek halála után ő rendezte sajtó alá tanulmányait, írásait, előadásait;

Tóth Lajos (Pestszentlőrinc, 1928. november 10.) operaházi zenekari szólamvezető hegedűművész, kamaraművész, hegedűtanár;

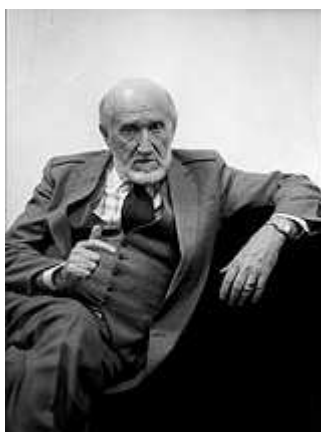
Tóth Sándor (Kiskunfélegyháza, 1923. május 17.) zenés színházi zenekari hegedűművész, közismereti és zeneiskolai hegedűtanár;

Ujj Viktor Géza (Debrecen, 1928. március 11. – Miskolc, 2009. június.)

zeneszerző, zeneiskola alapító-igazgató, koncert- és művelődésszervező, karnagy, fuvolatanár. Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, majd Sátoraljaújhelyen és Miskolcon élt és dolgozott. Sátoraljaújhelyen 1958-ban alapította meg a Lavotta János Alapfokú Művészetoktatási Intézményt, ahol zenekart is létrehozott, elindítva ezzel az ottani zenei életet. Miskolcon a Bányász Fúvószenekarnak volt karnagya, később a fúvószenekari karnagyképzést Miskolcon ő vezette be. A komponálás mellett tanított zeneiskolában, a miskolci Erkel Ferenc Zeneiskola igazgatója volt. A szendrői AMI viseli nevét;

Vámos László (Budapest, 1928. január 30.) színházi és zenés színházi, operaházi

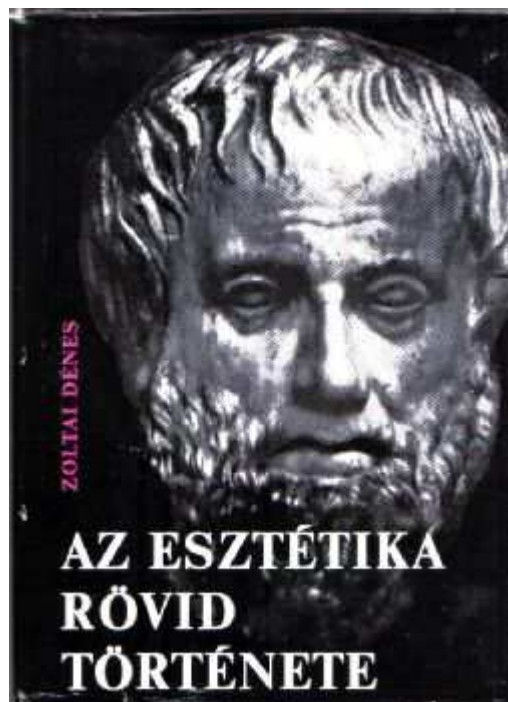

főrendező, színház és filmművészeti, valamint zeneakadémiai színpadi mesterség tanár;

Váry Ferenc (Gyula, 1928. november 29.) zeneszerző jelentős zeneelmélet tanára volt a Zeneakadémiának, a Tanárképző Intézetének, illetve a Konzervatóriumnak. Elméleti, pedagógiai munkái mellett fagottra írt művei váltak népszerűvé, illetve a populáris "Esti Mese-Mackó" emblemikus zenéje. Weöres Sándor verseire, szopránhangra írott dalai zongorakísérettel mai napig kötelező vizsgaanyag, és a koncertpódiumok repertorján is szerepel. A példány a szerző kézírásos dedikációjával ellátott Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola Könyvtárának: Váry Ferenc, Bp. 1960 IX/21. 1957-ben aranyérmet nyert a vercelli zeneszerzői versenyen, Moszkvában ugyanabban az esztendőben második helyezett. Művei: daljáték, mesejátékok (pl. Mazsola), televíziós kísérőzenék, filmzenék (pl. Kincskereső kisködmön, Iván Iljics halála), zenekari kompozíciók, dalok, kamarazene, kórusművek;

Virágh Endre (Vasvár, 1928. március 23. – Budapest, 1999. augusztus 2.) orgonaművész, karnagy. 1955-től 1986-ig a miskolci, 1967-től 1986-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára. 1973-1979 között Cittá di Castello, 1980-tól Assisi fesztiválján vezetett kurzusokat. Európa-szerte rendszeresen hangversenyezett. A budapesti Belvárosi Főplébániatemplom karnagya volt;

Dr. Zoltai Dénes (Gyula, 1928. március 6.- Budapest, 2008. szeptember 21.) a

tudományok doktora, az Eötvös Loránd Tudományegyetem professzor emeritusa, esztéta, filozófus, a budapesti Zeneakadémiai tanára. Fontosabb művei: A zeneesztétika története I. Éthosz és affektus, A modern zene emberképe, Esztétikai kislexikon, Bartók nem alkuszik, Egy írástudó visszatér. Lukács György 1945 utáni munkásságáról;

80 éve született

Almásy László (Budapest, 1933. január 6. - Budapest, 2005. október 14.) zongoraművész, zeneszerző, a Zeneakadémia zongorakötelező és zongorakíséret tanára. 1960-tól az Országos Filharmónia szólistája, 1964-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, illetve Egyetem tanára. Több külföldi és magyar szerző művének bemutatása fűződik nevéhez (ez utóbbiért a Szerzői Jogvédő Hivatal több ízben is jutalmazta: 1962, 1967, 1981). Orgonaműve díjat nyert a belgiumi Gentben. Számos európai ország mellett koncertezett Afrikában is. Külön élmény volt számára, amikor fiával, Almásy László Attila orgonaművésszel játszhatott zongora négykezes, kétzongorás, illetve zongora-orgona duó műveket;

Angi István (Ozsdola, 1933. október 16.) zeneesztéta, filozófus, a kolozsvári ZF

tanára, kritikus, publicista. Esztétikai tanulmányai jelentek meg az Árkos 1971 (Sepsiszentgyörgy, 1972), Bartók-dolgozatok (1974), Zenetudományi írások (1977) és A filozófia műhelyében (1978) c. gyűjteményes kötetekben, valamint több román és német nyelvű kiadványban. Dévald László gyűjtéséből aforizma-kötetet állított össze és vezetett be Gondolatok a művészetről (Téka 1975) címmel. Többször publikált a Parlandóban is;

Barlay Zsuzsa (Budapest.,1933. augusztus. 16.): énekesnő (mezzoszoprán).

1953–1959 között a Magyar Rádió énekkarának tagja, 1959–61-ben az Országos Filharmónia szólistája, 1961-től az Operaház magánénekesnője. Olga szerepében (Csajkovszkij: Anyegin) mutatkozott be. A drámai mezzo-alt szerepkörben számos kiemelkedő alakítás fűződik a nevéhez. Legnagyobb sikerét a Hamupipőke (Rossini) címszerepében aratta. Több kortárs m. opera ősbemutatójának volt közreműködője (Szokolay Sándor: Néger kantáta, Várnász, Ránki György: Az ember tragédiája, Holdbéli csónakos stb.). Részt vett 14 Hungaroton lemezfelvételen, és vendégszerepelt csaknem valamennyi európai országban. Egyike a legkeresettebb hangverseny-énekesnőknek. Virtuóz technikája és muzikalitása az oratóriumokban érvényesült leginkább. Liszt Ferenc-díjas (1968), érdemes művész (1983). További főbb szerepei: Arnalta (Monteverdi: Poppea megkoronázása); Azucena (Verdi: A trubadúr); Erda (Wagner: A Rajna kincse).

Berdál Valéria (Kőszeg, 1933. júl. 4.– Szeged, 2003.): énekesnő (szoprán).

1955-ben Antónia (Offenbach: Hoffmann meséi) szerepében debütált. 1955-től 1980-ig a Szegedi Nemzeti Színház magánénekesnője. Szellemes játékkészségével,

üde, csengő, kiválóan képzett hangjával elsősorban a szubrett-koloratúr szerepekben aratott emlékezetes sikereket;

Bozsér Zoltán (Békéscsaba, 1933. május 18.) zongora- és szolfézstanár, a Budapest XV. kerületi Zeneiskola (Hubay Jenő) alapító zeneiskolai legendás igazgatója;

Bozzay József (Nagykanizsa, 1933. július 24.) bajai, zirci, pápai hegedű-, szolfézs-, zongoratanár, vonós kamarazenekari vezető, kóruskarnagy;

Csupor László (Kötcse, 1933. november 19.) kaposvári fuvolatanár, megyei fafúvós szakfelügyelő, kaposvári zenekari fuvolaművész, kottaszerkesztő-közreadó;

Déry Gabriella (Budafok, 1933. október 12.) 1958-ban lett a Magyar Állami

Melis Györggyel

Operaház énekkarának tagja, majd 1958-tól magánénekesnője. Szilágyi Erzsébetként (Erkel Ferenc: Hunyadi László) debütált. Pályája kezdetén főként koloratúrszerepeket énekelt, de hamarosan áttért a drámai szoprán szerepkörre, és Takács Paula örökébe lépve az Operaház vezető drámai szopránja lett. 1990-ben a társulat örökös tagjává választották. Jelenleg a ház énekmestere. Pályája kezdetén főként koloratúrszerepeket énekelt, de hamarosan áttért a drámai szoprán szerepkörre. „*Ez a pálya nem adja magát könnyen, a titkok csak az évek során nyílnak meg. Az éneklésben nem szabad egyetlen színt erőltetni. Sok szín van, és azokba kell a szerepek lényegét belesűríteni. Nem csak szépen kell tudni énekelni, képesnek kell lenni csúnya hangot is kiadni. Magam részéről testemet-*

lelkemet adtam ezért a pályáért, de megérte, mert csodálatos volt. Az átélt emlékeket nem lehet elvenni a művésztől."

Dobos Lászlóné (Pécs, 1933. május 8.) pécsi zeneiskolai szolfézstanár, zeneiskolai tanárképző főiskolai szolfézs-módszertantanár;

Fódi János (Tósokberénd, 1933. november 19.) zeneiskolai klarinéttanár, fúvószenekari karmester;

Forgács Éva (Budapest, 1933. augusztus 22.) opera- és dalénekes, zeneiskolai tanár, kiváló zenei ismeretterjesztő,

Gyimes Ferenc (Kispest, 1933. szeptember 21.) ének-zenetanár, zenei könyvtáros, szerkesztő, zenei műfordító;

Inguszné dr. Barabás Rita (Budapest, 1933. szeptember 4.) középiskolai ének-zenetanár, bölcsészdoktor, karnagy;

Háray Ferencné Székely Ilona (Budapest, 1933. június 26.) a budapesti Bajza utcai ének-zenei tagozatos általános iskolaalapító ének-zenetanára, főiskolai gyakorlatvezető-tanár, karnagy;

Hargitai Miklós (Jászberény, 1933. május 21.) operaházi zenekari szólamvezető brácsaművész, miskolci zenetanárképző főiskolai tanár;

Hoppéné Königsberg Zsuzsanna (Budapest, 1933. november 18. – Budapest, 2009. január 8.) fővárosi X., IX. és XII. kerületi szolfézstanár;

Ivasivka Mátyás (Miskolc, 1933. január 12.) középiskolai ének-zenetanár,

karnagy, tanítóképzői zenetörténet- és szolfézstanár, zeneszerző. Csató Andrea

a újságírójának rendíthetetlen vitalitását elismerő közelmúltbeli kérdésére azt mondta, hogy »Bárdos Lajost kell idéznem a válaszhoz, aki maga is így fogalmazott a hasonló kérdésre: jól választottam meg a szüleimet, nem ittam meg napi fél liter konyakot és nem szívtam el 30-40 cigarettát, s legfőképpen: folyamatosan dolgozom és terveim vannak. József Attila írja egy helyütt, hogy legyen meg bennünk „éhe a tudásnak”. Nagyszerű tanárain, példaképeim és a cserkészlet ezt alaposan felszították bennem! Hozzáteszem: a család is fontos! Négy gyermekem, hat unokám és csodálatos feleségem van. Ha újrakezdhetném, ötvenedszer is mindent így csinálnék!«

Juhos Lenke, dr. Sárhelyi Jenőné (Szeged, 1933. június 6.) békés-tarhosi tanár, népművelő, orosházi és békéscsabai középiskolai ének-zenetanár, megyei szakfelügyelő, tankönyvíró-szerkesztő;

Kármán György (Szeged, 1933. március 6. – Budapest, 2008. május 29.)

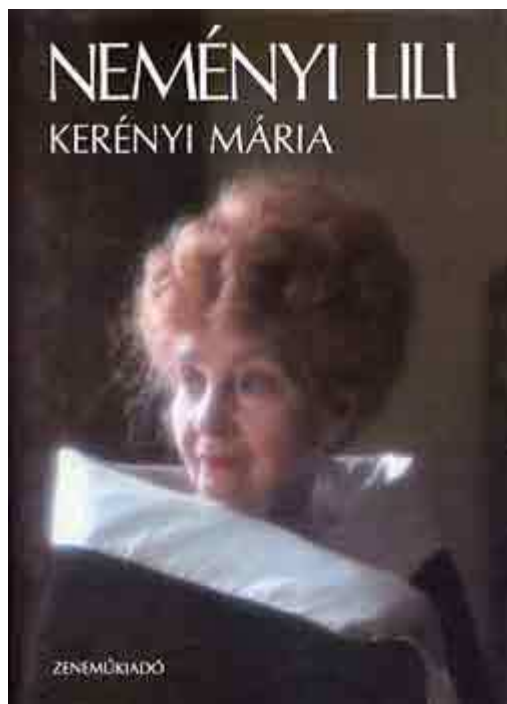

zongoraművész, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola ének-korrepetitor tanára, az Országos Filharmónia csoportvezető dramaturgja, az MTV zenei műsorainak szerkesztője, zenei író, az Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem zsinagógájának orgonistája, tanára, a Fővárosi Önkormányzat Egyházzenei Bizottságának tagja;

Kapitány Katalin (Csicsó, 1933. november 3.) budakeszi közismereti iskolai és budapesti óvónőképzői szakközépiskolai ének-zenetanár, valamint zeneiskolai tanár és igazgatóhelyettes Budapest XVI. kerületében és karvezető;

Kerényi Mária (Kispest, 1933. február 3.) zenei újságíró, főszerkesztő-helyettes, zenekritikus, rádiós műsorvezető, zenés színházi énekkari művész; Újságíró, zenekritikus, szerkesztő, fordító. 1957/58-ban a Fővárosi Operettszínház Énekkarának tagja; 1958 és 1968 között a Magyar Állami Operaház énekkari művésze; 1968-tól a Muzsika szerkesztőségi munkatársa, 1971-től

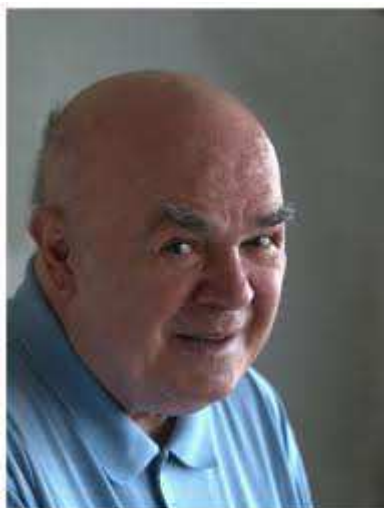
olvasószerkesztője, 1981-től 1988-ban történt nyugalomba vonulásáig főszerkesztő-helyettese. Fontosabb művei: *Életrajz helyett* (interjúkötet - Gondolat, 1978); *Neményi Lili* (kismonográfia - Zeneműkiadó, 1986); *Nyesztyerenko* (Zeneműkiadó, 1987). Lefordította Szergej Prokofjev *Önéletrajzát* (Zeneműkiadó, 1981). Számtalan zenekritikát, újság- és

folyóiratcikket írt, évtizedeken át vezette a Magyar Rádió "Mit üzen a Rádió?" című műsorát;

Kerényi Sándor (Madaras, 1933. február 219.) zenekari oboaművész, szakközépiskolai tanár;

Kocsár Miklós (Debrecen, 1933. december 21.) zeneszerző, tanár, karnagy.

1963-ban pár hónapig a Zeneműkiadó szerkesztője volt, majd még ugyanebben az évben a Madách Színház zenei vezetője és karmestere lett. 1972-ig dolgozott a színházban, ezt követően a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában zeneszerzést tanított. Oktató munkája mellett 1974-től a Magyar Rádió népzenei rovatának vezetője, majd 1983-tól 1995-ig a Zenei Főosztály helyettes vezetője volt. Kocsár Miklós életműve szorosan kötődik a költészethez, így fontos szerepet töltenek be a vokális művek, kórusművek, dalok, kantáták, oratóriumok, amelyeket többnyire magyar költők verseire írt (Weöres Sándor, Juhász Gyula, Nagy László, Csanádi Imre, Kányádi Sándor stb.), de komponált kantátákat, misét, oratóriumot, zenekari darabokat, versenyműveket, hangszeres szólódarabokat és dalokat is. Zeneszerzői munkássága a kamarazenéből, és elsősorban a fúvós zenéből indult ki;

Koczka István (Jászapáti, 1933. március 21.) füzesabonyi zeneiskolai gondortanár, közismereti iskolai ének-zenetanár, igazgató helyettes;

Komjáthy György (Budapest, 1933. december 2.) rádiós könnyűzenei

szerkesztő. 1952-1959 között a Bartók Béla Zenei Szakközépiskola orgona-zeneszerzés-népzene szakán tanult, ahol Gergely Ferenc, Szelényi István, C. Nagy Béla és Hajdu Mihály tanították. 1958-1993 között a Magyar Rádió technikai rendezője, majd zenei szerkesztője volt. 1964-1998 között a Vasárnapi koktél, 1965-1993 között a Csak fiataloknak, 1970-től a Töltsön egy órát kedvenceivel, 1971-től a 25 perc beat és A beat kedvelőinek című műsorok szerkesztője volt. Az 1980-as évek végén Popregiszter című sorozatot indított. 1986-1997 között a Danubius Rádió zenei szerkesztője volt. 1995-től az Infórum Rádió zenei szerkesztője, 1999-től a Sláger Rádió Nem csak fiataloknak című kívánságműsorának társszerkesztője, 2011 novemberétől a B. Tóth László nevével fémjelzett poptarisznya.hu nevű internetes rádió rendszeres havi műsorvezetője. (Forrás: Wikipédia);

Komlóssy Erzsébet (Salgótarján, 1933. július 9.) opera-énekesnő (mezzoszoprán) 1955-1958 között a Szegedi Nemzeti Színházban szerepelt. 1955-ben debütált a háziasszony szerepében Kodály Zoltán Székelyfő című

daljátékában. 1958-1988 között a budapesti Operaház magánénekese, 1988-tól énekmestere, 1991 óta örökös tagja és mesterművésze.

Külföldön is nagy sikerrel vendégszerepelt, elsősorban a nagy drámai mezzoszoprán szerepekben. Oratóriuménekesként is gyakran fellépett.

Koós Andorné Sándor Ida (Ipolytarnóc, 1933. szeptember 9.) balassagyarmati és mezőtúri zeneiskolai szolfézstanár, közismereti iskolai ének-zene tanár, igazgató;

Körber Tivadar (Gyula, 1933. július 13.) középiskolai ének-zenetanár,

szakközépiskolai és főiskolai zenetörténet-tanár, karvezető, tankönyv- és zenei író, a PARLANDO szerkesztőbizottsági tagja, a zeneakadémiai főtítkár;

Láng István (Budapest, 1933. március 1.) zeneszerző, a Színház és

Filmművészeti Főiskola tanára, az Állami Bábszínház zenei vezetője, a Magyar Zeneművész Szövetség főtárgyára, zeneakadémiai transzponálás, partitúraolvasás, és fúvós kamarazene tanár;

Loránd István (Budapest, 1933. június 10.) zeneszerző, középiskolai énekzenetanár;

Maczelka Ferenc (Hódmezővásárhely, 1933. május 7.) szegedi és kecskeméti zenekari- és kamarazenei fuvolaművész, hódmezővásárhelyi és kecskeméti zeneiskolai tanár, lajosmizsei ifjúsági fúvószenekari karmester;

Meszlényi László (Kaposvár, 1933. április 10.) a Szegedi Nemzeti Színház és a

Szegedi Szimfonikus Zenekar oboaművésze, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Szegedi Konzervatóriuma tanszékvezető docense. Főbb művei: Oboa ABC (társszerzővel) Skálagyakorlatok oboára. Szakcikkei többek között a *Parlando*, a *Jazz* és a *Muzsika* c. szakfolyóiratokban jelentek meg. 25 évig volt a Nemzeti Filharmóniának szólistája, kamaraművésze. Alapítója, vezetője és

karmestere a Musica Parlante kamarazenekarnak. Növendéke volt többek között Csánky Emília, a Magyar Állami Operaház szólamvezetője, a LFZE tanára,

Dr. Mező Judit, Bencze Lászlóné (Szeghalom, 1933. május 16.) debreceni tanárképző főiskolai énektanár, karvezető, népzenekutató; Pályája során gyűjtötte és kutatta, tanította és énekelte a népdalokat. Mint néprajzos népművelő, népzenei szaktanácsadó és a falusi népzenei együttesek patronálója, a zenei népzenei hagyomány továbbélője. Püspökladányhoz igen szoros szálak fűzik – több éven keresztül volt a Sárreti Népi Együttes vezetője. A Magyarország keleti területén végzett népzenei gyűjtése és kutatása jelentős mértékben gazdagította a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézet archívumát, és hozzájárult a Tiszántúli népzenei hagyományainak megismertetéséhez. Püspökladány Város Önkormányzata 2003-ban Díszpolgári címet adományozott számára;

Miklós György (Budapest, 1933. január 19.) zongora- és kamarazene

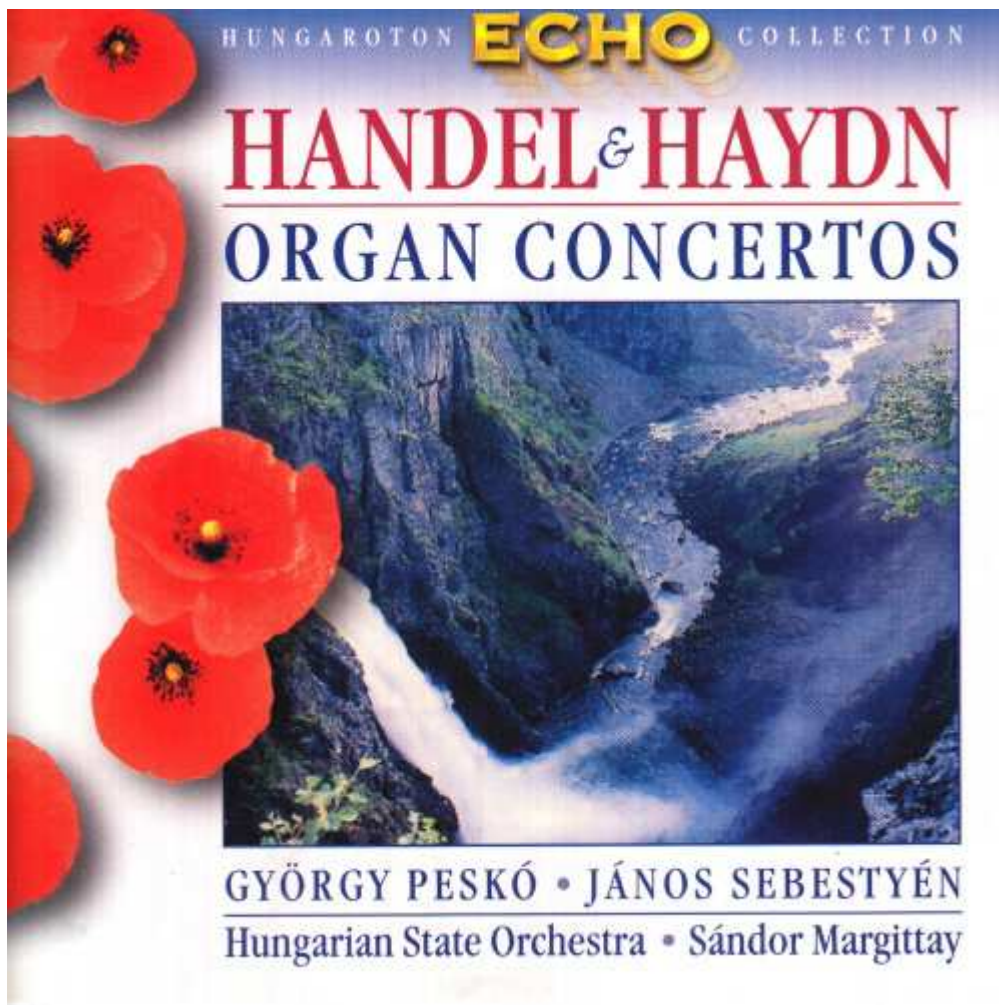

művésztanár. Zongoraművész, tanár. 1956-ban lett az Országos Filharmónia szólistája. 1955 és 1971 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezet tanára; 1971-től a Zeneakadémia Zenetanárképző Intézetében, 1985-től a Zeneakadémián tanít. Szólistaként, kamaramuzsikusként és kísérlőként ismert. Játékát hangfelvételek is megörökítették;

Nagyné Farkas Márta (Debrecen, 1933. május 26.) debreceni és nyíregyházi zeneiskolai zongoratanár, főiskolai gyakorlatvezető, debreceni tanárképző főiskolai tanár;

Németh Éva (Beregszász, 1933. szeptember 28.) zongora- és kamarazene-művész, zeneakadémiai zongorakíséret és zongorakötelező tárgy tanár;

Peskó György (Budapest, 1933. április 16. – Budapest, 2002.) orgonaművész,

tanár, karnagy;

Sándor János (Budapest, 1933. június 7. – 2010. május 19.) operaházi

karmester, a Győri Filharmonikus Zenekar alapító igazgató karnagyát és Örökös-tagja. 1991 óta élt Kanadában, ahol a Victoriai Szimfonikus Zenekar, a CBC Vancouveri Zenekara, az Edmontoni Szimfonikusok, a Victoriai Nemzetközi Fesztiválzenekar, és a San Diego-i Sonor Együttes vendégkarmestereként dolgozott. 1998-ban a Victoriai Ifjúsági Zenekar zeneigazgatójának nevezték ki;

Dr. Sárhelyi Jenőné Juhos Lenke (Szeged, 1933. június 6.) közismereti iskolai ének-zenetanár, karnagy (Békés-Tarhos, Békés, Békéscsaba), énektankönyv-író;

Solymosi János (Veszprém, 1933. október 10.) orgonaművész, karnagy, középiskolai ének-zenetanár, rádiós zenei szerkesztő-rendező;

Straky Tiborné Sziklai Edit (Rajka, 1933. július 15.) nyíregyházi és debreceni általános iskolai ének-zenetanár, karnagy;

Dr. Szabó Helga (Nyíregyháza, 1933. július 21. –Budapest, 2011. február 11.)

ének-zenetanár, karnagy, tankönyvíró, tankönyvszerkesztő, zenei ismeretterjesztő és író, az ELTE zenei tanszékének tanára;

Szatmári László (Budapest, 1933. július 30.) hegedűművész-tanár, kamaraművész, a Budapest XIX. kerületi Zeneiskolai alapító igazgatója, Kispest-Józsefváros zenetanári kamarazenekar művészeti vezetője, a PARLANDO c. zenepedagógiai folyóirat alapító felelős szerkesztője;

Szatmári Lászlóné Lehnitzky Erzsébet (Budapest, 1933. január 9.) zongoraművész-tanár, kamaraművész, a Józsefvárosi Zeneiskola igazgatója, korrepetitor;

Takács Pálné Tóth Hajnalka (Budapest, 1933. augusztus 25.) a Fővárosi Zeneiskola Szervezet, és a IX. kerületi Zeneiskola zongora- és szolfézstanára;

Vámos Józsefné Finta Klára (Ózd, 1933. október 7.) ózdi közismereti ének-zenetanár, karvezető;

Vásáry Tamás (Debrecen, 1933. augusztus 11.) zongoraművész, karmester,

Főzeneigazgató. 10 évesen Dohnányi Ernő tanítványa, 14 évesen megnyeri a Zeneakadémia Liszt-versenyének első díját. Művészdiplomáját 1953-ban szerzi a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Kinevezik Kodály Zoltán tanársegédjének a Zeneakadémia szolfézs tanszéken. Művészi karrierje Leningrádban és Moszkvában indul kiemelkedő sikerrel, majd rövid időn belül négy jelentős nemzetközi verseny díjazottja (1955 varsói Chopin-verseny, 1955 párizsi Marguerite Long-verseny, 1956 brüsszeli Erzsébet királyné verseny, 1957 Rio de Janeiró-i nemzetközi verseny). 1961-ben mutatkozik be Londonban a Royal Festival Hallban, mely elindítja nemzetközi karrierjét. Ettől kezdve évi átlag 100 hangversenyt ad a világ legfontosabb zenei központjaiban (London, Párizs, Berlin, Bécs, Róma, Madrid, Lisszabon, Luxemburg, Stockholm, Oslo stb.) 1962-ben Széll György mutatja be New Yorkban a Carnegie Hallban. Rendszeresen fellép a világ legfontosabb zenekaraival és legnagyobb karmestereivel (pl. Ernest Ansermet, André Cluitens, Paul Kletzki, Fricssai Ferenc, André Previn, Claudio Abbado, Simon Rattle, Wolfgang Sawallisch, Eugen Jockhum, Erick Leinsdorf, Doráti Antal, Bernard Haitink, Kurt Sanderling, Solti György, Rudolf Kempe, Neville Marriner, Adrian Boult stb.) A legfontosabb fesztiválok vendége, két angol zenekar igazgatója és első karmestere: Northern Sinfonia (1979-1982), Bournemouth Sinfonietta (1989-1997). A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának főzeneigazgatója (1993-2004). A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának örökös tiszteletbeli főzeneigazgatója 2004-től. Jelenleg a Szombathelyi Szimfonikus Zenekar állandó vendégkarmestere. (Forrás: Wikipédia);

Virány Gábor Gyula (Budapest, 1933. december 20. – Budapest, 2005. február

15.) zenetörténész, zenei író, kritikus, az Országos Filharmónia lektora, korrektora, szerkesztője, majd művészeti ügyelője. Nevéhez kottaközreadások, valamint számos tanulmány, cikk, műismertetés fűződik (pl. A hét zeneműve);

Zsirosné Pásztor Klára (Budapest, 1933. augusztus 14.) középiskolai énekzenetanár Szolnokon, zeneiskolai magánének-tanár, továbbá karvezető Veszprémben;

75 éve született

Áldor Lili (Szekszárd, 1938. április 10.) operaházi zenekari hegedűművész, a

(Felvégi Andrea – Muzsika felvétele)

Liszt Ferenc Kamarazenekar kamaraművésze és az Erkel Ferenc Kamarazenekar alapító művészeti vezetője, debreceni zeneakadémiai tanár;

Apáthy Árpád (Orosháza, 1938. január 24.) orosházi, siófoki zeneiskolai trombitatanár, fúvószenekari karmester, táncegyüttes művészeti vezető, hangszerelő;

Bánki Péter (Sopron, 1938. augusztus 28.) győri zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, a Győri Filharmonikus Zenekari művésze, karmester;

Baráth Béla (Celldömölk, 1938. január 1.) zeneiskolai fafúvóstanár Nagykanizsán;

Berczelly István (Budapest, 1938. szeptember 9.) operaénekes,

basszbariton. 1965 és 1970 között a Debreceni Csokonai Színház tagja, ahol első jelentős alakítása Mozart Don Giovanni-ja volt. 1970-ben szerződött az Operaházba, melynek azóta is tagja. Az operarepertoár csaknem valamennyi jelentős bariton és basszus szerepét énekelte. Az elmúlt években az alábbi szerepekben lépett fel: Petur, II. Endre (Erkel: Bánk bán), Öreg pap (Mozart: A varázsfuvola), Főinkvizítor (Verdi : Don Carlos), Borisz (Sosztakovics: Kisvárosi Lady Macbeth), Hermann őrgróf (Wagner: Tannhäuser), Wotan (Wagner: A nibelung gyűrűje), Pogner (Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok), Klingsor (Wagner: Parsifal). Oratóriuménekesként is gyakran fellép, több hangfelvételt is készített.

Botos Ervinné Balogh Judit (Budapest, 1938. február 20.) kaposvári és Budapest XVI. kerületi zeneiskolai zongoratanár;

Csóti György (Kiskőrös, 1938. július 8.) bicskei zeneiskolai hegedűtanár, igazgatóhelyettes;

Devich János (Szeged, 1938. április 3.) operaházi zenekari gordonkaművész, a

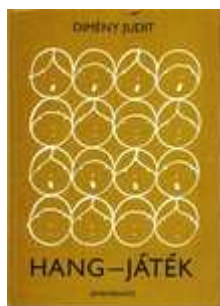

Sebestyén-, és a Kodály Vonósnégyes tagja, a Zeneakadémia professor emeritusa: kamarazene és vonósnégyes-tanár. Közéleti munkássága: Nemzeti Kulturális Örökség Minisztérium főosztályvezető, Magyar Zenei Kamara alelnök, Magyar Muzsikus Fórum társelnök, Magyar Zeneművészeti Társaság elnök;

Dimény Judit (Brassó, 1938. október 27.) egri és budapesti középiskolai ének-

zenetanár, karvezető, rádiós zenei szerkesztő-riporter, zenei író. 1964 és 1968 között az egri Gárdonyi Géza Gimnázium, 19678-tól 1971-ig a budapesti Alsóerdősor utcai iskola énektanára. 1971-től a Magyar Rádió szerkesztője, majd főmunkatársa, zenei ismeretterjesztő műsorok és sorozatok alkotója, főleg gyerekeknek és fiataloknak. (Hang-játék, Zenélő dominó, Fiataloknak a kortárs zenéről, Szereted az operát?, Neked szól, Hangok és visszhangok. Könyvei: Nyelv, zene, matematika (1980, társszerző), Hang-játék (1981.).

A Hang-játék 1972 és 1978 között rendszeresen jelentkezett az Iskolarádió adásaiban: „A műsorban szerzett tapasztalataim alapján, a résztvevő gyerekek egyéni felfedezéseit is felhasználva, a hangokkal való játék sokféle lehetőségét most könyvben szeretném megfogalmazni” – mondja a szerző. A gyerekek mindennapi élete tele van hangélménnyel: zajokkal, zörejekkel, a természet hangjaival, beszéddel, énekkel, és természetesen zenével, melyek sok érdekes megfigyelésre adnak alkalmat és rengeteg játéklehetőséget kínálnak. Játékot csenddel és hanggal, hangerővel, hangszínnel és hangmagassággal, verssel és ritmussal, népdalokkal s a zeneirodalom legnagyobb alkotásaival. A játék eredménye pedig az akusztikus környezet megismerése és birtokbavétele, újfajta nyitottság a zene hallgatására és befogadására. A feladatokkal, kottapéldákkal, Réber László rajzaival teljes könyv szól mindazokhoz a 8-14 éves gyermekekhez, akiket – minden különösebb zenei előképzettség...”

Sz. Farkas Márta (Székesfehérvár, 1938.február 16.) zenetörténész, művészettörténész, zenei író, zenekritikus, kiállítások kurátora, szerkesztő, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára, az MTA Zenetudományi Intézet munkatársa – ügyvezető igazgatója;

Fekete Mária (Budapest, 1938. március 19.) dorogi zeneiskolai tanár, budapesti és szegedi operaházak magánénekese, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola ének művész-tanára;

Gréts Károly (1938. Dorog – 1981. Piliscsaba) művésztanár;

Gyermán István (Kokad, 1938. jan. 9. – Thesszaloniki, 1990. febr. 20.) hegedűművész, főiskolai tanár, Zathureczky Ede növendékeként szerzett hegedűművészi oklevelet. 1969-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete pécsi tagozatának tanára (haláláig), 1970-től az Országos Filharmonia szólistája, és a Pécsi Szimfonikus Zenekar első koncertmestere;

Hernádi Jánosné Dietrich Éva (Debrecen, 1938. október 8.) hajdúböszörményi és debreceni zeneiskolai fafúvós tanszakvezető-tanár, tanárképző főiskolai oboa-, szolfézs-gyakorlatvezető tanár;

Horváth Ilona (Kilimán, 1938. november 26.) zeneiskolai (Budapest V. kerület) és debreceni zenetanárképző főiskola zongoraművész-tanár;

Hunya Alajosné Galla Erzsébet (Nagylétra, 1933. június 10.) a gyomai Óvónőképző, valamint az általános iskola ének-zenetanára, igazgató;

Dr. Irinyi Tamásné Sebessy-Geönczy Judit (Berettyóújfalu, 1938. november 18.) nyíregyházi és debreceni zeneiskolai tanszakvezető zongoratanár, gyakorlóiskolai vezető-tanát, igazgatóhelyettes;

Isépy Eszter (Debrecen, 1938. február 22.) operaházi zenekari szólamvezető gordonkaművész-tanár;

Dr. Ittész Mihály (Sárkeresztúr, 1938. október 8.) középiskolai ének-zenetanár,

karvezető, főiskolai tanár, igazgató, zenetörténész, zenei író és szerkesztő, a Magyar Kodály Társaság elnöke. Fő kutatási területe Kodály Zoltán élete és munkássága, de foglalkozik a magyar zenetörténet más kérdéseivel is. Több írása jelent meg Lisztről és 20. századi zeneszerzőkről. Bárdos Lajosról kismonográfiát írt (2009). Tanulmányainak válogatott kötete *22 zenei írás* címen 2000-ben jelent meg, 2002-ben pedig *Zoltán Kodály, In Retrospect* című zenetudományi doktori disszertációja, melyet a Jyväskylä-i Egyetemen (Finnország) védett meg;

Juhász Előd (Budapest, 1938. május 4.) zenetörténész, bölcsészdoktor, rádió- és

tv-szerkesztőriporter, zenei író. 1963-81: Magyar Rádió Zenei Főosztály, szerkesztő, majd főmunkatárs. 1977-től 25 évig élt a Csiba Lajossal közösen szerkesztett ZENEKÖZELBEN sorozata. 1981- : Magyar Televízió: szerkesztő, majd főmunkatárs. 2002. januárig 266 adást elért ZENEBUTIK-ZENEHÍD sorozat kötődik nevéhez. 2002. márciustól: a ZENEBUTIK sorozat a Satelit TV műsorán folytatódik, "ZENE kaleidoszkóp - zenész BUTIK" címmel. 2003.januártól a műsorsorozat ZENEHÍD elnevezéssel fél éven át a HÍR TV-ben heti ritmusban jelentkezett. 2011 augusztusától újra jelentkezik ZENEKÖZELBEN, Csiba Lajos és Juhász Előd műsora - a Katolikus Rádióban.

Juhász Tiborné Csirszka Mária (Győr, 1938. május 21.) győri zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, továbbá zeneiskolai tanárképző főiskolai zongora gyakorlatvezető-tanár;

Jurecz Miklósné Nyakas Sára (Gyula, 1938. október 23.) mezőkövesdi zongora- és szolfézstanár, megyei ének-zene szakfelügyelő, debreceni zenetanárképző főiskolai hárfafőtanszak, zongora-kötelező tárgy tanár;

Kelemen József (Mikepércs, 1938. március 15.) szolnoki zeneiskolai trombitaművész-tanár;

Keönch Boldizsár (Budapest, 1938. március 16.) zeneiskolai zongora- és

szolfézstanár, dal- és oratóriuménekes, zeneakadémiai ének-művésztanár;

Királyné Békefi Stefánia (Bakonyoszlop, 1938. május 8.) tamásiban dolgozó ének-zenetanár, karnagy;

Koós Gábor (Solt, 1938. március 15.) debreceni zeneművészeti szakközépiskolai fagottművész-tanár, kamaraművész, a Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar művésze;

Kökényessi Miklós (Karcag, 1938. november 25.) debreceni zenekari kürtművész, továbbá szakközépiskolai és tanárképző főiskolai tanár;

Kuszing János (Budapest, 1938. szeptember 26. – Budapest, 2010. október 19.)

Fénykép az emlékére rendezett koncertről (Molnár Antal Zeneiskola Központ, 2010. XII. 3.) (Fotó: Dozvald Ákos)

Postás Szimfonikus Zenekari klarinétművész, Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolai tanár, kottaszerkesztő, klarinétiskola író;

Laczó Zoltán (Békéscsaba, 1938.január 29.) egyetemi docens, zenepszichológus, zenepedagógus, a budapesti Zeneakadémia és a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar Zeneművészeti Intézetének pszichológia- és pedagógia tanára, tankönyv- és lemezsorozat-szerkesztő, zenepszichológiai és zenepedagógiai

cikkek, tanulmányok alkotója, 1975-től a Parlando szerkesztő bizottságának. Szakterülete: zenepszichológia, zenepedagógia. Kutatási eredményei, elméleti írásai és előadásai tanúskodnak pedagógiai és tudományos tevékenységéről, a magyar zenei nevelés iránti elkötelezettségéről. A zeneoktatást is érintő tantervi reformokban mind a közismereti, mind a speciális képzés különböző szintjein részt vett (utóbb a NAT-ban és a kerettantervben). Külön figyelmet érdemel az általános iskola nyolc osztálya számára készült zenehallgatási koncepciója és programja (1978-86) (hanglemez-sorozat, módszertani írások, előadások). Szakterületén nemzetközi szinten ismert (ISME kutatói szekció, Európa 15 országán túl Ausztráliában, Kanadában, Dél-Afrikában tartott előadásokat). Itthon egy évtizede vesz részt a posztgraduális tanárképzésben. Munkásságát 2 könyv, interneten lévő tantervi programjai, magyar és idegen nyelvű több mint 120 publikációja jelzi. 1972-től a Magyar Zeneművészek Szakszervezete Országos Zenepedagógus Szakosztályának, majd 1990-től a Zenetanárok Társasága titkára 2000-ig, majd elnöke;

Lehotka Gábor (Vác, 1938. július 20. – 2009. december 29.) orgonaművész,

zeneakadémiai tanszékvezető tanár, zeneszerző, orgonaszakértő;

Lengyel Viktórné Mészáros Klára (Kecskemét, 1938.január 13.) kecskeméti, várpalotai és székesfehérvári zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, tanszakvezető, szakfelügyelő;

Lukácsné Polgár Zsuzsa (Kecskemét 1938. október 15.) kecskeméti zenekariordonkaművész-szólamvezető, szakközépiskolai gordonkatanár;

Magyar Júlia (Sárospatak, 1938. december 6.) miskolci és Budapest XVII., majd XXI. kerületi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár;

Mihályi István (Pécs, 1938. szeptember 1.) pécsi zenekari és kamarazenekari gordonkaművész, továbbá zeneiskolai gordonkatanár és igazgatóhelyettes;

Mihályi Istvánné Derényi Zsuzsa (Pécs, 1938. június 4.) pécsi szimfonikus zenekari gordonkaművész-zeneiskolai tanár;

Miklós Gyula (Mihálygerge, 1938. január 18.) közismereti iskolák ének-zenetanára, karnagy, jászberényi tanítóképző főiskolai tanszékvezető-tanár;

Miklós Hanna (Jászberény, 1938. március 11.) székesfehérvári és budapesti zeneiskolai ének- és zongoratanár;

Milkovics Jánosné Olajos Györgyi (Budapest, 1938. június 7.) győri zeneiskolai szolfézstanár;

Dr. Murayné Szathmáry Judit (Szolnok, 1938. január 7.) szolnoki zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, vezető szakfelügyelő, hanglemez kazetta- és tankönyv szerkesztő, koncertszervező;

Nagy Alpár (Debrecen, 1938. december 14.) soproni zeneiskolai, gimnáziumi és óvóképző intézeti ének-zenetanár, karnagy;

Dr. Nagy Józsefné Békéssy Zsuzsanna (Jászdózsa, 1938. március 29.) közismereti iskolai ének-zenetanár (Encs, Vác);

Nagy László (Miskolc, 1938. október 5.) miskolci szimfonikus zenekari hegedű és kamaraművész, zeneiskolai tanár;

Nagy Zoltán (Zabar, 1938. május 24.) salgótarjáni közismereti népzene és ének-zene-, valamint magyartanár, néprajzkutató, könyvszerkesztő;

Németh Béla (Siklós, 1938. augusztus 10.) pécsi és budapesti operaházi zenés színházi zenekari gordonművész, zeneiskolai gordon- és szolfézstanár;

Németh István (Sopron, 1938. július 17.) győri zenekari szólamvezető-hegedűművész, óvóképző főiskolai és egyetemi hegedű- és szolfézstanár;

Noll Miklós (Felsőgalla, 1938. június 22.) tatabányai zeneiskolai szolfézstanár, Komárom megyei szakfelügyelő;

Osváth Tiborné (Pécs, 1938. június 3.) komlói zeneiskolai szolfézstanár és igazgató;

Prőhle Henrikné Bányai Zsuzsanna (Budapest, 1938. szeptember 14.) székesfehérvári és fővárosi II. kerületi zeneiskolai tanszakvezető gordonkatanár, zenekari gordonkaművész;

Radicsné Baranyai Marianna (Eger, 1938. március 21.) salgótarjáni és nagybányai zeneiskolai zongora- és szolfézstanár;

Rátkai Ferenc (Horvátnádajka, 1938. szeptember 21.) operaházi zenekari nagybőgőművész, zeneelmélet-tanár, zenekarvezető, templomi karnagy;

Róbert Gábor (Budapest, 1938. március 24.) tanszékvezető főiskolai énekzenetanár, karvezető, tankönyvíró;

Sági Attila (Szentes, 1938. január 23.) szegedi zenés színházi zenekari hegedűművész, gyulai zeneiskolai tanár;

Schmidtné Wanits Hilda (Keszthely, 1938. december 28.) szekszárdi zongora- és szolfézstanár, kaposvári tanítóképző főiskolai bábcsoportvezető-tanár;

Schweitzer Julianna (Szeged, 1938. november 7.) Budapest IX. és XII. kerületi zeneiskolai fuvolaművész-tanár, főiskolai gyakorlatvezető-tanár;

Serfőzőné Szondy Márta (Erdőcsokonya, 1938. szeptember 1.) zalaegerszegi zeneiskolai zongoratanár, kamarazene-művész;

Simkó Mihályné Szilvásy Aranka (Kóba, 1938. október 25.) veszprémi zeneiskolai zongoratanár és közismereti ének-zenetanár;

Simkó Teréz Vízahányó Lászlóné (Budapest, 1938. október 2.) szegedi zeneiskolai zongoratanár, kamarazene-művész;

Sólyom János Pál (Budapest, 1938. október 26.) zongoraművész, karmester, zenei újságíró, a Királyi Svéd Zenei Akadémia tagja;

Solt Csaba (Sopron, 1938. március 25.) zenés színházi zenekari klarinétművész, zeneiskolai klarinét-, szaxofon- és fúvóskamarazene-tanár (Rácz Aladár Zeneiskola, Budapest XVI. kerület);

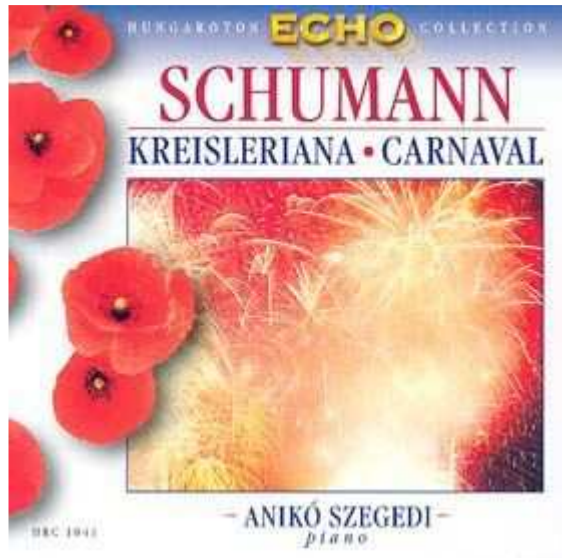
Dr. Szabó Antal (Debrecen, 1938. május 21.) a Budapesti Operettszínház zenekari fuvolaművésze, a LFZF Budapesti Zeneiskolai Tanárképző Intézete Budapesti Tagozatának vezető és tanára;

Szakácsné Ivasivka Erzsébet (Pécs, 1938. június 2.) bonyhádi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, igazgató;

Szakátsné Szabó Ágnes (Hajdúböszörmény, 1933. március 21.) ózdi zeneiskolai zongoratanár;

Szalay Miklósné Bózó Erzsébet (Csongrád, 1938. augusztus 26.) szentesi és szegedi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, szegedi zeneiskolai tanárképző főiskolai zongoratanár;

Szegedi Anikó (Budapest, 1938. március 22.) zongora- és kamaraművész,

zeneakadémiai tanár, Beethoven és Schumann művészetének egyik legkiválóbb hazai tolmácsolója;

Dr. Szendrei Janka (Budapest, 1938. november 14.) zenetörténész, a

zenetudományok kandidátusa, zeneakadémiai paleográfia és egyházzene tanár. Tudományos munkásságát nézenekutatóként kezdte, gyűjtésen, osztályozáson kívül két speciális vizsgálati területet alakítva magának: a népszokások zene- és művelődéstörténeti dimenzióban is elemzett stílusvizsgálatát és a népzene európai kitekintésű történeti elemzését. Alapítója volt a Zenetudományi Intézet Történeti Énektárának és kezdettől részt vett a gregorián forrás- és dallamtár felállításában és Az 1970-es évek óta oktat a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen: előbb népenét annak tanárképző fakultásán, később paleográfiát a zenetudományi Szakon, 1991 óta gregorián éneket az egyházzene szakon. 1997 óta habilitált egyetemi tanár, 2000 óta az egyházzenei szak tanszékvezetője. A gregorián zene előadására létesült Schola Hungarica egyik alapítója és 45

hanglemezének társkarmestere. A magyarországi egyházzenei megújulás jelentős alakja, az új katolikus Hymnal szerkesztője és egy évtizedek óta működő templomi gregorián skola vezetője. (Forrás: MTA Zenetudományi Intézet honlapja);

Szili Mihály (Székesfehérvár, 1938. július 10.) szombathelyi zenekari hegedűművész, tanárképző főiskolai tanár, zeneiskolai igazgató helyettes;

Tarjáni Ferenc (Dorog, 1938. szeptember 11.) budapesti zenekari- és

kamarazenei kürtművész, zeneakadémiai tanár. 1957-58-ban a Postás Szimfonikus Zenekarban játszott, majd 1958-ban a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának lett első kürtöse, szólamvezetője. Számos nemzetközi zenei verseny győztese. 1975-től a Zeneakadémia tanára, 1991-től egyetemi tanári rangban. Alapító tagja volt a Magyar Fúvósötösnek, a Budapesti Kamaraegyüttesnek, a Tarjáni Kürtkvartettnek. Nevéhez számos új magyar mű ősbemutatója fűződik.

Toldi Mária (Budapest, 1938. május 3.) énekes, zenepedagógus.

A hagyományos tánczene egyik kiemelkedő képviselője. 1966-ban *Más ez a szerelem*, 1967-ben pedig a *Rövid az élet* című dala kapott megosztott első helyezést a Táncdalfesztiválon. Gyermekkorától énektanár szeretett volna lenni, de az élet más lehetőséget kínált - a színpadot. Amikor 1971. januárban felkérték, hogy tanítson a Postás Zeneiskola táncdal stúdiójában elvállalta. Tíz évig énekelt, és a pályája csúcsán hagyta abba, úgy gondolta, így nem csak taníthat, de gyermekei nevelésében is jobban részt tud venni. Tanári korszaka azonban a Vasutas Zeneiskolában kezdődött 1990-ben, itt kapott lehetőséget egy musical iskola létrehozásához, amely 2001 óta a Budapesti Operettszínházzal együttműködve neveli az utánpótlást. Ars poeticája: „*A gyémántot nem csak csiszolni kell, de folyamatosan keresni is, nem szabad csak a véletlenre bízni.*” (Forrás: Wikipédia);

Tóth Dezsőné Vay Ildikó (Miskolc, 1938. március 23.) miskolci zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, ének-zenetagozatos általános iskola igazgató-helyettes;

Török György (Újpest, 1938. július 8.) dabasi magyar nyelv- és irodalom-, ének-zenetanár, zeneiskolai igazgató;

Tündik Sándorné (Nyíregyháza, 1938. december 8.) nyíregyházi zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, zenekari hegedűművész;

Vezsenyi László (Kunágota, 1938. július 29.) tótkomlói ének-zenetanár, karnagy, makói zeneiskolai igazgató;

Veszely Gabriella (1938-1993) karnagy, zenetanár, az egykori Országos Filharmónia dramaturgja;

Wigan Erzsébet (Pécs, 1938. február.)(bonyhádi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, igazgató, a pécsi tanárképző főiskola ének-zene tanszékének tanára;

Dr. Zimányiné Márkus Ilona (Pécs, 1938. július 27.) szigetvári zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár, igazgató;

70 éve született

Balsay Krisztina (Budapest, 1943. december 14. – Budapest, 1997.) üllői, majd

HEGEDÜLJÜNK!

NYUSZI - FÜZETEK 1.

KÖZREADJA

BALSAY KRISZTINA

Budapest XIII. kerületi hegedűtanár, fővárosi szakfelügyelő, zeneiskolai zenekarvezető, kottaszerkesztő-közreadó;

Bánfy László (Hódmezővásárhely, 1943. december 19.) hódmezővásárhelyi és szentesi rézfúvóstanár, szentesi zeneiskolai igazgató helyettes;

Bárdi Sándor (Szeged, 1943. július 11.) szegedi tanárképző főiskolai magánének-tanár, és a Nemzeti Színház magánénekese;

Barta Lilla, szül. Unghváry Lilla (Debrecen, 1943. szeptember 19.) Zongora-, szolfézstanár Szentesen, Szegeden, majd zongoratanár Németországban Stuttgartban, Göttingenben.
Kórustagság: Kodály kórus – Debrecen, Bartók kórus – Szeged, Lukas Kantorei – Stuttgart.

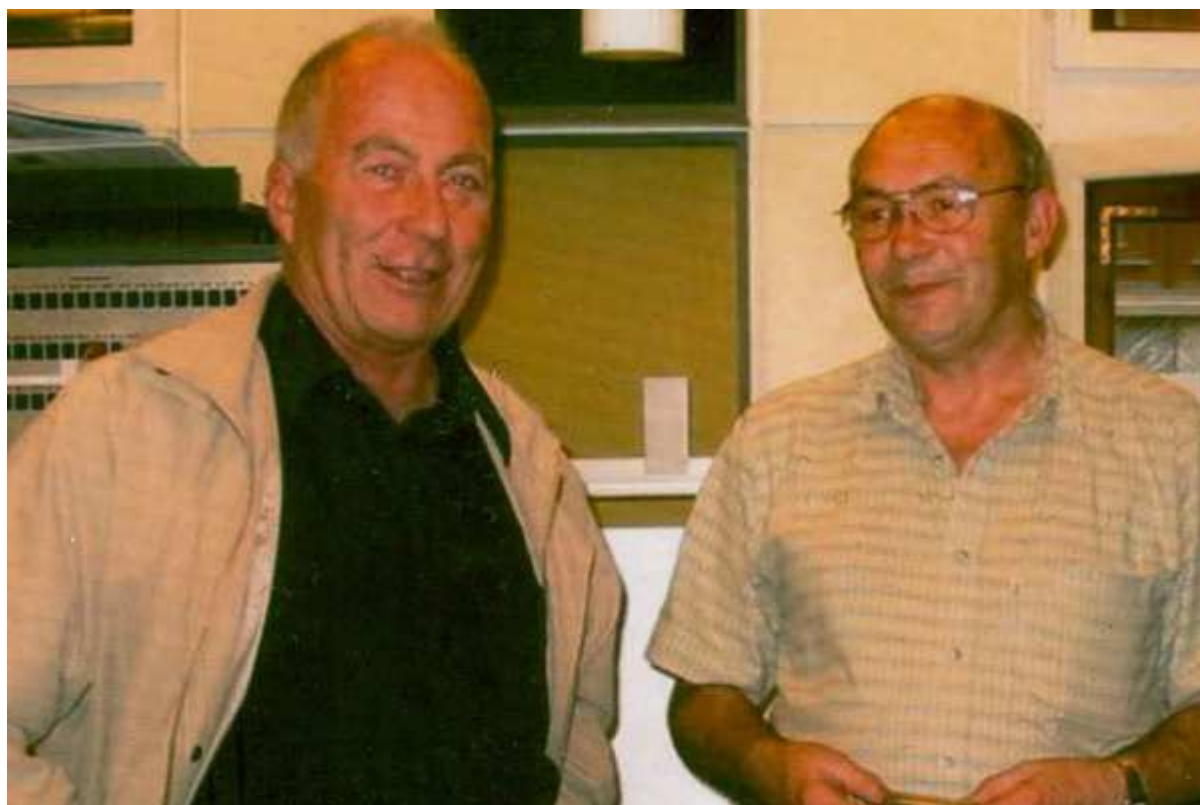
Billédi Ottilia (Eger, 1943. június 11.) nagykőrösi és Budapest XVI. kerületi zeneiskolai gondnoktanár;

Bognár Györgyné Pogány Ildikó (Szombathely, 1943. augusztus 21.) szombathelyi zeneiskolai hegedű és szolfézstanár, zenekari hegedűművész;

Burián Miklós (Kecskemét, 1943. június 28.) Kiskunfélegyházán közismereti ének-zenetanár; kecskeméti zeneiskolai zongora- és szolfézstanár; kecskeméti óvó- és tanítóképző főiskolai tanár, pedagógiai író, szerkesztő;

Cser Magdolna (Szolnok, 1943. január 27.) szolnoki zeneiskolai tanszakvezető zongoratanár;

Csiba Lajos (Szirák, 1943. május 17.) trombitaművész-tanár, rádiós zenei szerkesztő;

Juhász Előd és Csiba Lajos (balról jobbra)

Csizmadia László (Mány, 1943. február 5.) általános iskolai ének-zenetanár, kórus- és fúvószenekar-vezető Bicskén;

Dubrovay László Budapest, 1943. március 23.) zeneszerző, zeneakadémiai

zeneelmélet tanár. Zeneszerzői munkássága a magyar zenekultúra élő folyamatosságához harmonikusan illeszkedik, egyéni hangú művei, a magyar hagyományokból származó zenei elemeket a legújabb komponálási technikákkal, hangkutatási eredményekkel és a hangszerek új játéktechnikai lehetőségeivel ötvöző;

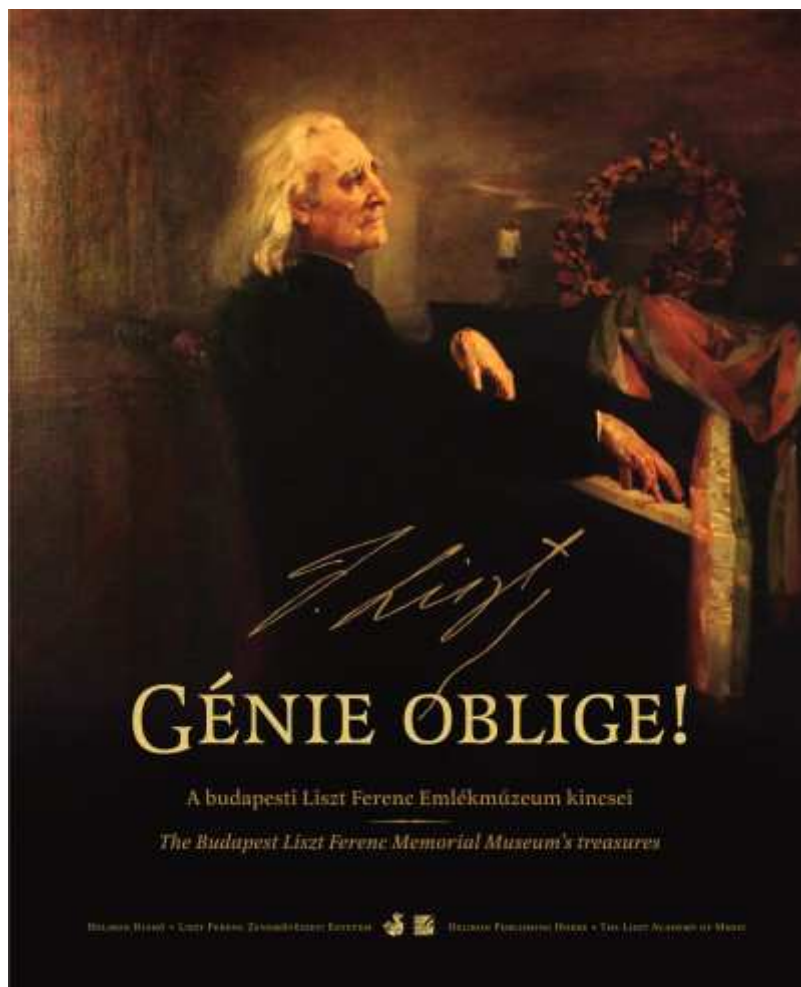
Dr. Dudás Józsefné Rákay Irén (Miskolc, 1943.március 6.) mezőkövesdi, pétervásári és miskolci zeneiskolai zongoratanár;

Dr. Eckhardt Mária (Budapest, 1943. szeptember 26.) zenetörténész, Liszt

Ferenc életművének kutatója. Karnagy, zenetörténész, a Budapesti Liszt Ferenc Emlékmúzeum igazgatója. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte. 1967 és 73 között az Országos Széchényi Könyvtár Zeneműtárának munkatársa, 1973-86-ban a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetében a Magyar Zenetörténeti Osztály tudományos munkatársa, 1986-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola

(2000-től Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem) Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpontjának igazgatója. Tudományos munkájának fő területe Liszt és

kora, e témában 6 könyvet és számos tanulmányt, valamint kiállítási katalógusokat publikált. Egyik legutóbbi kiváló munkája volt a budapesti Liszt Ferenc Emlékmúzeum kincseit bemutató könyv szerkesztése. 1970 óta vezeti az Országos Széchényi Könyvtár énekkarát. (Forrás: BMC);

Cs. Emődi Györgyi (Miskolc, 1943. május 4.) karnagy, budapesti középiskolai ének-zenetanár, zsámbéki tanítóképző főiskolai és budapesti zeneakadémiai tanár (közművelődési ismeretek);

Ferenczi Katalin (Nyíregyháza, 1943. március 12.) hevesi és miskolci zeneiskolai fuvola- és szolfézstanár;

Fröhlich Lajos Gusztáv (Budapest, 1943. augusztus 14.) zeneiskolai hegedűtanár Kaposvárott és Budapest XIV. kerületében, zenekari művész a Szegedi Nemzeti Színház, a Budapesti MÁV Szimfonikusok és a Kaposvári Csiky Gergely Színház zenekarában;

Gallai Attila (Győr, 1943. március 30.), a Budapesti MÁV Szimfonikusok

klarinétművésze, a szegedi zeneiskolai tanárképző főiskola tanára, a monori zeneiskola igazgatója, zeneszerző, kottakiadó, az Alkotó Muzsikások Társasága alapító elnöke. „Legfőbb zeneszerzés tanáromnak áldott emlékű Kistétényi Melindát tartom. Rajtuk kívül mindenkitől és mindenből tanultam. „

Gazdáné Pehl Zsuzsanna (Budapest, 1943. július 16.) hegedű- és szolfézstanár, Operaházi zenekari művész;

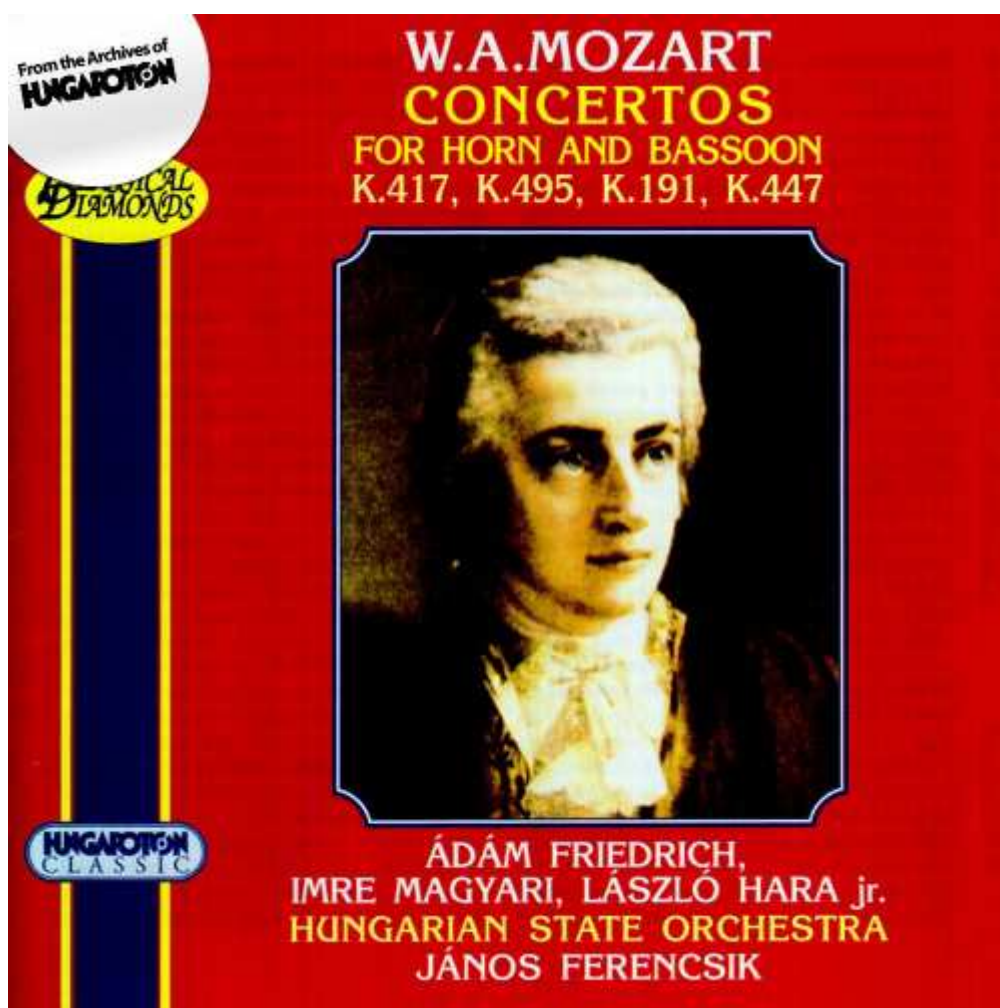
Gebri József (1943. május 22.) zenekari fagott-művész, tanárképző főiskolai tanár Nyíregyházán;

Gela Gábor (Budapest, 1943. március 22.) Postás és ÁHZ szimfonikus zenekari művész, ütőhangszeres-tanár;

Gela Gáborné Papp Klára (Szeged, 1943. május 12.) szegedi gordonka- és szolfézstanár, zenekari művész;

Gerstner Bálintné Kocsis Borsika (Esztergom, 1943. szeptember 15.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, tanszakvezető Dorogon;

ifj. Hara László (Budapest, 1943. február 12.) ÁHZ és BFZ fagott zenekari

művész, Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolai tanár, szólista, kamaraművész;

Helyes Erzsébet (Kecskemét, 1943. december 7.) debreceni zeneművészeti szakközépiskolai és tanárképző főiskolai zongoratanár, zongoraművész;

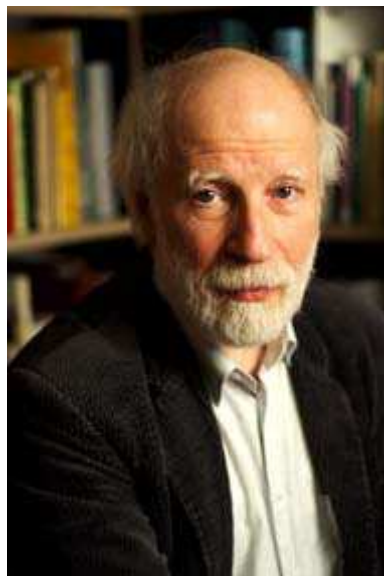
Horányi Ottilia (Vecsés, 1943. január 24.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető Székesfehérváron;

Horváthné Marinov Mária (Miskolc, 1943. január 5.) kazincbarcikai zeneiskolai hegedűtanár, és tanszakvezető hegedűtanár Budapest XVIII. kerületében;

Jakabffy Dénesné Horváth Anna (Zalaegerszeg, 1943. december. 22.) zongora- és szolfézstanár, munkaközösség-vezető Zalaszentgróton, megyei szolfézs munkaközösség-vezető;

Jakobey Anikó (Szeged, 1943. május 27.) kiskunhalasi, hódmezővásárhelyi és szegedi zeneiskolai zongora- és szolfézstanár;

Jeney Zoltán (Szolnok, 1943. március 4.) zeneszerző, zeneakadémiai tanszékvezető tanár, professor emeritus;

tanszékvezető tanár, professor emeritus. Tanított tantárgyai: zeneszerzés, hangszerelés, korálharmonizálás, formatan és analízis, ellenponttan, 20. századi zeneszerzés, elektronikus zene, kortárs zene (stílusirányzatok, előadói gyakorlat), Bach kantátái, bevezetés a 20. század második felének zenéjébe. Főbb bemutatói, hangversenyei: 1968: Soliloquium No.1 fuvolára (ősbemutató) – Utrecht, Gaudeamus Fesztivál, 1972: Alef - Hommage á Schönberg zenekarra. A mű hanglemmezfelvétele Eötvös Péter vezényletével. 1998: a Pest-Buda-Óbuda egyesítésének 125. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi hangversenyre komponált zenekari Contrafactum ősbemutatója, 2005: a Halotti Szertartás teljes és végleges alakjának ősbemutatója a Nemzeti Filharmonikus Zenekar és Énekkar előadásában, Kocsis Zoltán vezényletével (Budapest)

Juhász Miklós (Budapest, 1943. június 23.) a HUNGAROTON komolyzenei szerkesztője, a Budapesti Kórus énekkari művésze és titkára;

Dr. Kádár Imréné Rasztóczy Ágnes (Rozsnyó, 1943. október 30.) zeneiskolai zongoratanár (Heves);

Kalocsay Károlyné Nyárády Emőke (Miskolc, 1943. április 4.) zongora- és szolfézstanár Budapest XVI. kerületében;

Kasik Pálné Fekete Julianna (Debrecen, 1943. szeptember 4.) mezőtúri és ráckevei zeneiskolai tanszakvezető zongoratanár;

Kaszás Mihály Péter (Budapest, 1943. július 1.) az ÁHZ zenekari ütőhangszeres művésze, kamaramuzsikusként, szolfézs- és ütőhangszeres tanár;

Kedl Lászlóné Imolai Márta (Kassa, 1943. március 19.) kazincbarcikai és szombathelyi zongora- és szolfézstanár, tanárképző főiskolai tanszakvezető tanár Miskolcon;

Kelemen Gyula (Hatvan, 1943. március 3.) miskolci szimfonikus zenekari trombitaművész-tanár;

Kiss András (Budapest, 1943. október 15. – Budapest, 2005. április 14.) hegedű-

és kamaraművész, az Új Budapest Vonósnégyes alapító tagja, Nemzeti Filharmonikusok első koncertmestere, a Zeneakadémia tanszékvezető hegedűtanára, a Magyar Zeneművészeti Társaság elnökségi tagja;

Kiss Imre (Galánta, 1943. január 28. – Budapest, 2012. november 26.) 1981 és

1990 között a Budapesti Tavaszi Fesztivál alapító igazgatójaként tevékenykedett. Ezt követően az Országos Filharmónia ügyvezető igazgatója volt, majd a Magyar Állami Operaház ügyvezető igazgatói, később megbízott főigazgatói posztját töltötte be, ezt követően pedig a Vígszínház ügyvezető igazgatója volt. 2003. október 6-án nevezték ki a Művészetek Palotája első vezérigazgatójának, melynek munkáját 2011 márciusától vezérigazgatói főtanácsadóként segítette tovább.

Dr. Kiss Sándorné Dienes Ágnes (Nábrád, 1943. február 5.) debreceni zenekari hegedűművész-tanár;

Kissné Forgács Ágnes (Debrecen, 1943. június 9.) zongora- és szolfézstanár Mátészalkán és Nyíregyházán;

Koltai Gabriella (Újpest, 1943. augusztus 23.) hegedűtanár, a Duna, a Postás és az Operaház zenekarának művésze;

Korondiné Szerdahelyi Ágnes (Szeged, 1943. szeptember 19.) hegedű- és szolfézstanár Budapest III. és V. kerületében;

Kostyál Kálmán (Budapest, 1943. január 2.) kamarazenekari hegedűművész,

hazai és nemzetközi mesterkurzusok tanára. 1962-ben részt vett a Liszt Ferenc Kamarazenekar megalapításában, de volt a Postás Szimfonikusa Zenekar koncertmestere, a Magyar Állami Hangversenyzenekar tagja is. 1999-től tanított a Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézetében, 2001-től pedig a Győri Egyetemen is;

Kovács Attila (Budapest, 1943. május 7.) váci zongora- és szolfézstanár, szobi zeneiskolai igazgató;

Kovács Győzőné Wind Zsuzsa (Mohács, 1943. február 9.) mohácsi zeneiskolai zongoratanár;

Kovács Kálmánné Takács Gizella („Babszi”) Budapest, 1943. július 10.)

budapesti zongora-, szolfézs- és általános iskolai énektanár, terézvárosi zeneiskolai igazgató, fővárosi vezető szakfelügyelő-tanácsadó, tantervi

bizottsági tag, könyv-kottaszerkesztő. 1964-67 13. kerületi Zeneiskola, zongoratanár, 1966-67 Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Tanárképző Főiskolai Kar, zongora gyakorlatvezető tanár, 1967-6. kerületi Zeneiskola, gyakorlatvezető zongoratanár, 1980- igazgató-helyettes, 1983- igazgató, 1985- zongoratanár, 1985-98 Fővárosi Pedagógiai Intézet, hangszeres vezető tanácsadó, főtanácsos, 1995-00 Metronom Művészetpedagógiai Kht., alapító, ügyvezető igazgató, fő profil: művészeti zenei továbbképzések szervezése. Művészetoktatási szakértőként, szaktanácsadóként évtizedek óta aktívan részt vesz a magyarországi zenetanítás irányításában. A Parlando, Köznevelés és Metronom című szakmai lapokban számos cikke, tanulmánya jelent meg. Több zeneoktatási kiadványt szerkesztett a Fővárosi Pedagógiai Intézet számára, szerkesztője az Aelia kiadó Zongoráskönyv-sorozatában megjelent VI. kötetnek. A Magyar Kodály Társaság, a Zenetanárok Társasága, a Szaktanácsadók Egyesülete, a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége (elnökhelyettes volt évekig, 2006- Alapfokú Művészetoktatási Intézmények Szakmai Minősítő Testületében a Zeneművészeti Ág vezetője) tagja;

Kovács Pálné (Békéscsaba, 1943. január 15.) tiszavasvári, abonyi és Budapest XVIII. kerületi zongoratanár;

Kovács Péterné Nagy Ágnes (Arad, 1943. július 13.) nagyváradai zenekari hegedűművész-tanár, keszthelyi zeneiskolai kamarazeneművész-tanár;

Kovrik Mihály (Budapest, 1943. május 15.) zeneszerző-zenetanár;

Cs. Krassói Emília (Pécs, 1943. augusztus 15.) zenekari hegedűművész, hegedűtanár, zenekarvezető;

Kreuter Vilmosné Dévényi Ilona (Szeged, 1943. április 21.) szegedi közép- és pedagógiai főiskolai ének-zenetanár, zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár;

Ladics Tamás (Gyula, 1943. január 4.- Kecskemét, 2007. augusztus 24.) kecskeméti Kodály Iskola zongora- és szolfézsstanára volt 1965-től 2007-ig.

Ladics Tamásné Falusi Erzsébet (Békéscsaba, 1943. augusztus 14.) a kecskeméti Kodály Iskola zongoratanára, igazgatóhelyettes, igazgató, művészeti vezető, korábban évekig a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák elnökhelyettese;

Lakatos József (Tiszadob, 1943. október 22.) szombathelyi zenekari nagybőgőművész, ifjúsági zenekarvezető;

Lakos Lászlóné Sütő Sarolta (Budapest, 1943. szeptember 11.) abonyi és dunakeszi zeneiskolai zongora- és szolfézsstanár;

Ifj. Lencsés Lajos (Dorog, 1943.) nemzetközi hírű oboaművész-tanár;

Lencsés Lajos oboaművész a **Pannon Filharmonikusok Lickl kamaraestjén** 2012. november 10-én. (Forrás: *Pannon Filharmonikusok honlapja*)

Litauszkiné Zsadányi Valéria (Óbecse, 1943. április 24.) dorogi zongoratanár és igazgató helyettes, nyergesújfalui tagiskola-vezető;

Lukács István (Vág, 1943. január 14.) MÁV és MRT szimfonikus zenekari fagottművész-tanár, szólamvezető;

Maros Miklós (Pécs, 1943. november 14.) Svédországban élő magyar

zeneszerző, a Svéd Zeneszerzők Szövetségének elnökségi tagja, majd alelnöke, 1998 óta a Svéd Királyi Zeneakadémia tanára. Főbb művei: 4 szimfónia, 8 versenymű, kamaraművek, kórus-, vokális és elektronikus darabok. 2005. november 29-én a Stockholmban élő Maros Miklós a legmagasabb svéd zeneszerzői kitüntetést, a Christ Johnson-díjat vehette át. 2005. június 3-án került sor a zeneszerző Kasztráltak című operájának ősbemutatójára Stockholmban, a királyi családnak otthont adó drottningholmi palota barokk színházában. A komponista a Svéd Királyi Akadémia rendes tagja és a Svéd Zeneszerzők Szövetségének alelnöke. *„Maros Miklós a svéd zenei élet élenjáró, sokoldalú képviselője. Műveiben a feszes szimfonikus forma és a puritán, aszkétikus felszín hallatlanul rafinált zenei nyelvet rejt. Akaratereje és hajszálpontos kifejezésmódja nagy ívű zenei katedrálisokat épít, hangszerelései a fény és az árnyék, a világosság és a sötétség, a nap meleg és a zord hideg borotvaéles késsel faragott mestermunkái, melyek műveit a végletekig drámaivá varázsolják”* – írta kitüntetési indoklásában a Svéd Királyi Zeneakadémia kuratóriumának közleménye;

Marton Éva (Budapest, 1943. június 18. –) opera-énekesnő, tanszékvezető

egyetemi tanár 1972-ben Christoph von Dohnányi meghívására a frankfurti operához szerződött, itt kezdődött diadalmas nemzetközi pályafutása. Még abban az évben fellépett a Firenzei Fesztiválon Rossini Tell Vilmos című dalművében, majd 1973-ban Bécsben és 1974-ben Münchenben mutatkozott be. Ezután sorra érkeztek a meghívások a világ nagy zenei központjaiból. 1976-ban a New Yorki Metropolitan Operában debütált Wagner A nürnbergi mesterdalnokok című operájában. Ezt követően még 93 alkalommal lépett fel a világhírű színház színpadára. Hatalmas repertoárjából önkényesen kiemeltük Puccini Turandot-jának címszerepét, melyet 1983-tól énekelt a MET-ben Franco Zeffirelli rendezésében, James Levine vezényletével. Kalaf herceget Plácido Domingo énekelte. 1983-ban, a Metropolitan Opera megnyitásának 100.

évfordulójára rendezett gálaesten Ő énekelte a nyitószámot („In questa reggia” – Turandot áriája). Magyarországon 1986-ban énekelte el Turandot szólamát, partnere Molnár András volt. Negyedszázados operaénekesi jubileumát a Magyar Állami Operaházban ünnepelte, a Bánk bán Gertrudisát alakította 1993-ban. 2005-ben nevezték ki a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanszékvezetőjévé az ének tanszékre;

Mátyus Sándor (Ófehértó, 1943. szeptember 29.) közismereti iskolai énekzenetanár Baktalórántházán, zeneiskolai trombita- és szolfézstanár Nyíregyházán, Mátészalkán igazgató és fúvószenekari karnagy;

Meizl Ferencné (Kiskunfélegyháza, 1943. március 21.) általános iskolai énekzenetanár Kiskunmajsán és Kiskunfélegyházán;

Dr. Méreiné Domokos Ilona (Pécs, 1943. május 29.) komlói, zalaegerszegi és pécsi zeneiskolai zenekari hegedűművész-tanár;

Mészárosné Lánci Judit (Diósgyőr, 1943. július 29.) komlói, zalaegerszegi és pécsi zeneiskolai rézfúvó- és szolfézstanár Miskolcon;

Mondokné Egerszegi Anna (Balatonalmádi, 1943. szeptember 7.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Farán, Hegyeshalom, Győr), győri színházi énekkari művész;

Nagy Béláné Talmácsi Jolán (Hódmezővásárhely, 1943. április 10.) szarvai főiskolai óvóképző intézeti ének-zene- és pedagógia tanár, óvónő;

Cs. Nagy Tamásné Farszky Zsuzsanna (Kisvárd, 1943. szeptember 4.) váci zeneiskolai zongoratanár;

Nádor György (Budapest, 1943. augusztus 4.) zongoraművész, 1968 óta a Liszt

Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, 2013-tól professor emeritusa. Tanítványainak sikereiből: Tanítványok sikereiből néhány példa: Mocsári Károly (számos nagy nemzetközi verseny győztese és helyezettje), Tóth Péter (budapesti és weimari Liszt verseny győztese, és számos egyéb versenygyőzelem), Réti Balázs (Dublin, nemzetközi verseny: I. díj), Koczor Péter (Barcelona, nemzetközi verseny: I. díj), Krausz Adrienn (Cincinnati, nemzetközi verseny: I. díj), Fülel Balázs (XXV. "Ettore Pozzoli" Nemzetközi Zongoraverseny: III. díj; XIII. Nemzetközi Csajkovszkij verseny: a legjobb zongorakísérő díja; Arcangelo Speranza Nemzetközi Zongoraverseny: I. díj; The International Holland Music Sessions-től elnyerte a "New Masters On Tour" díja);

Dr. Ocskay György (Budapest, 1943. március 21.) középiskolai ének-zenetanár, karnagy Egerben;

Ordódy Gáspár (Budapest, 1943. április 29.) operaházi zenekari gordonkaművész, miskolci zeneiskolai tanárképző főiskolai tanár;

Parák János (Budapest, 1943. április 4.), a Kispesti Zeneiskola klarinéttanára, a Budapesti Operettszínházi zenekari művésze;

Patkó József (Pécs, 1943. december 3.- Budapest, 1999.) zongoraművész, operaházi vezető korrepetitor, zeneakadémiai zongorakísérő-tanár, tanszékvezető;

Perényi Eszter (Budapest, 1943. december 15.) zeneakadémiai hegedűművész

tanár, tanszékvezető egyetemi tanár, kamaraművész. Rendszeresen tanít hazai és nemzetközi kurzusokon, gyakori tagja nagy nemzetközi hegedűversenyek zsűrijeinek (például az angliai Menuhin-verseny, a bécsi Kreisler-verseny, a poznani Wieniawski-verseny stb.). Emellett szerte a világon koncertezik, igen sok rádió-, televízió- és lemezfelvétele örzi játékát. Sok kortárs művet mutatott be, vagy neki ajánlották, ilyenek például: Sok kortárs művet mutatott be, vagy neki ajánlották, ilyenek például: Soproni József: Szonáta hegedűre és zongorára (1979), Farkas Ferenc: Szólószonáta hegedűre (1987), Kocsár Miklós: Szólószonáta hegedűre (1961–1991), Togobickij Viktor: Szólószonáta hegedűre (1993), Vajda János: Duó hegedűre és gordonkára (1989–1991);

Perényi Mária (Nagyvárad, 1943. október 2.) hegedűtanár, operaházi zenekari művész;

Perjés Margit (Budapest, 1943. szeptember 20.) kaposvári zeneiskolai klarinéttanár, kamarazene-művész;

Pertis Zsuzsa (Budapest, 1943. május 21. – Budapest, 2007. június 5.) zongora-

és csembalóművész, zeneakadémiai zongorakötelező tárgy tanár, a Liszt Ferenc Kamarazenekar alapít tagja;

Radulov Erika (Debrecen, 1943. április 28.) tiszavasvári és hajdúböszörményi zeneiskolai zongora- és szolfézs tanár;

Rideg Lajos (1943. augusztus 11.) gyulai zeneiskolai klarinétművész-tanár, igazgatóhelyettes, szimfonikus zenekari művész;

Rózsa László (1943. november 21.) karnagy, sárospataki és debreceni

tanárképző főiskolai tanszékvezető tanár, megyei szakfelügyelő. „*Szeretem az őszinte, megalkudni nem tudó bátor, de toleráns, határozott, következetes,*

kitartó, értékes és tartalmas célokkal, hittel élő, kirekesztő és rasszista ítéletektől mentes embereket (tulajdonosának ezek gyakran okozhatnak »problémákat«...);

Rozsinszky László (1943. szeptember 16.) gitárművész-tanár Mezőtúron;

Saru Károly (1943. január 4.) zenekari gordonművész, kamaraművész,

debreceni főiskolai tanár. 1971 óta a MÁV Szimfonikus Zenekar szólamvezetője. 1975-től a Zeneművészeti Főiskola Debreceni Tagozatának tanára, 1980-tól docens. A Debreceni Főiskola Egyetemi Tagozatán is tanít. Néhány évig tagja volt a Nyírbátori Nemzetközi Zenei Tábor tanári karának. 1980 óta rendszeresen szervezte meg a Debreceni Nagybőgős találkozót. 1994-ben Saru Károly a Colorado Egyetem nemzetközi nagybőgős szimpóziumának szólistája és tanára volt, de Klaus Trumpf több mesterkurzusán is jelen volt meghívott tanárként.

Sz. Simonfai Mária (Pécs, 1943. május 27.) zeneművészeti szakközépiskolai zongoraművész-tanár, korrepetitor (Pécs);

Dr. Sipos Jenőné Nagy Erika (Budapest, 1943. február 15.) fővárosi VII. kerületi énektanár, frankfurti operaházi énekművész, a budapesti, a teheráni és a tokiói zeneakadémiai hangképző tanár;

Strackné Mohos Márta (1943. december 27.) középiskolai tanár, könyvtáros, orvostörténész, muzeológus, koncert- és kiállítás rendező. 1980-ig a Fővárosi Művelődési Házban volt könyvtárvezető, valamint mellékfoglalkozásként óraadó tanár az Esztergomi Tanítóképző Főiskolán. 1980-85-ig a Budapesti Történeti Múzeum Közművelődési Főosztályát irányította, majd négy éven át a Bartók Béla emlékház első vezetője;

Szabó Barnabás (Nyíregyháza, 1943. július 31.) Újfehértón közismereti iskolai ének-zene- és történelemtanár, igazgató;

Szabolcsi Miklós (Nyírbátor, 1943. június 15.) szegedi szakközépiskolai kürtművész-tanár, zenekari kürtművész, nyírbátori zeneiskolai igazgató, karnagy. A Corpus Hangszerkereskedelmi Kft. vezetőjeként számos szakmai fórumokon az iskolák és zenekarok hangszerparkjának megőrzését szorgalmazta, amihez legszükségesebb feladatként a hangszerek felmérését, rendszeres ellenőrzését és karbantartását jelölte meg;

Szakcsi Lakatos Béla (Budapest, 1943. július 8.) jazz-zongoraművész,

zeneszerző, tanár. Az utóbbi időben behatóan foglalkozik Kurtág György és Ligeti György műveivel, továbbra is elhivatottan kutatja a lehetőséget, hogy az eddig elkülönülő zenei műfajokból közös nyelvet teremtsen. 2008-ban mutatták be a Kerényi Mikós Gáborral (librettó) és Müller Péter Sziámival (dalszöveg) közösen írt új musicalét, a Szentivánéji álmot. A Shakespeare történetén alapuló darab a világzene szinte minden műfaját felvonultatja, ezért Szakcsi új közös zenei nyelv megteremtését célzó törekvésének megfelelően a worldmusical műfaji meghatározást kapta. „Elsősorban improvizálóként határozom meg magam, amellet, hogy zongoraművész, zeneszerző, szólóban és különböző formációkban dzsesszmuzsikus is vagyok. Nemrég Beethoven IX. szimfóniájának fő témáit fejlesztettem zongorán. Dráfi Kálmán, a Zeneakadémia tanára megkért, hogy tartsak zongora szakos növendékeknek előadást. Örömmel tettem, mert rendkívül fontosnak tartom a kérdést, remélem, lesz folytatása"... „Apagyai Mária és Tusa Erzsébet felismerte az improvizáció fontosságát, el is kezdték a bevezetését a tanításban, de sajnos támogatás híján magukra maradtak." ... „Most olvastam Liszt zeneakadémiai tanár utódjának, Thomán Istvánnak a könyvét, de tudom azt is, hogy Dohnányi nem vett fel a Zeneakadémia zongora szakára olyan növendéket, aki nem tudott improvizálni. A 17. és 18. században ez a tudás a zenélés természetes része volt, elég a legnagyobbak: Mozart, Beethoven, Liszt nevét említeni.” ... „Én ma már nem játszom Beethoven-sonátákat úgy, mint egy klasszikus zongorista. De én nem a hangokat szólaltatom meg - érdekesen vagy unalmasan -, hanem az improvizáció révén szoros és mély a kapcsolatom vele, hiszen Beethoven

nagyszerűen improvizált." ... „Többször beszéltünk a kérdésről Kocsis Zoltánnal, megegyeztünk abban, hogyha valaki pontosan lejátssza a kottába írtakat, az még nem tett semmit. A lényeg ezen túl van. A lényeg feltárásához természetesen szükséges az alapos felkészülés. Az improvizáció abban segít - és ezt érdemes és lehet is tanítani -, hogy vállalj rizikót az előadásban, nem dráma, ha félre ütsz, ha kihagysz egy taktust, de a rizikóban légy biztonságban, hogy tovább tudj menni." (Az idézetek Szakcsi Lakatos Béla MTI-nek adott közelmúltbeli riportjából valók.)

Dr. Szarukánné Nagy Klára (Debrecen, 1943. január 13.) nyíregyházi és debreceni zeneiskolai zongora- és szolfézstanár, tanszakvezető;

Szenhelyi Judit (Budapest, 1943. október 26.) zongoraművész, zeneakadémiai

korrepetitor-tanár;

Szöllősy József (Szentes, 1943. március 24.) csongrádi és szegedi zeneiskolai

hegedű- és szolfézstanár, zenekari koncertmester, hegedű- és kamarazene művész, a Szegedi Szimfonikus Zenekar Szakszervezeti elnöke, a Művészeti Tanács tagja;

Szúnyogh József (Kiskundorozsma, 1943. február 25.) csongrádi zeneiskolai oboatanár, szegedi és debreceni szólamvezető zenekari oboaművész;

Takács Dánielné Répászky Valéria (Kispest, 1943. november 15.) egri zeneiskolai zongora- és szolfézstanár;

Takáts György (Szeged, 1943. augusztus 9.) zeneszerző, zeneelmélet tanár;

Takáts Györgyné (Kaposvár, 1943. március 22.) tanár, zenei könyvtáros;

K. Tóth László (Orosháza, 1943. március 9.) orosházi zeneiskolai fúvóstanár,

fúvószenekari karmester;

Ubrizsiné Érsek Éva (Kecskemét, 1943. november 12.) kecskeméti általános iskolai ének-zene- és történelemtanár;

Vadász Antal (Budapest, 1943. június 16.) gyöngyösi és Budapest XI. kerületi klarinéttanár, zenekari művész;

Veliczky Csák Judit (Sarud, 1943. október 17.) egri ének-zenetanár, kórusvezető, zeneiskolai munkaközösség vezető, népdalkórus művészeti vezető;

Veres Adrienn (Beregszász, 1943. június 21.) hajdúszoboszlói zeneiskolai zongoratanár, igazgatóhelyettes;

Veroszta Magda (Budapest, 1943. október 1.) zongoraművész-tanár (Budapest,

Veroszta Magda az espelkampji zeneiskola zongoratanára, Barna Elekné a nagykőrösi Weiner Leó Zeneiskola igazgatója, Eberhard von der Bent az espelkampji zeneiskola igazgatója

Az archív képen Veroszta Magda, az espelkampji zeneiskola néhai zongoratanára, Barna Elekné, a nagykőrösi Weiner Leó Zeneiskola közelmúltban nyugdíjba ment igazgatója, Eberhard von der Bent, az espelkampji Zeneiskola vezetője

XIV. ker. és a németországi Espelkamp). Barabás Ernő zongoraművész-tanár végrendeletében megbízta a Zeneakadémia Alapítványt, hogy alapítson egy díjat felesége, Veroszta Magda emlékére, amely bármilyen tudásfokon tanuló nyertes versenyző részére odaítélhető;

Vida Eszter (Budapest, 1943. február 5.) zenei könyvtáros, művészeti szervező. 2006-2008 között vezette a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnázium kottatárát, de dolgozott az Állami Gorkij Könyvtár Zeneműtárában, a Magyar Zenei Tanács munkatársaként is;

Völgyesi Gyöngyi (Szentés, 1943. április 29.) veszprémi zongoratanár, korrepetitor, zenekari ütőhangszeres művész. Az elmúlt években többek között az alábbi sikeres produkciók részese volt a Veszprémi Petőfi Színházban: A Montmartre-i ibolya, Anna Karenina, Hair, Kakuk Marci, La Mancha, Lovagja Marica grófnő, stb.)

Zászkaliczky Tamás (Budapest, 1943. december 26.) orgonaművészt-tanár,

kottaszerkesztő-kiadó;

Forrás:

- Ki kicsoda a magyar zeneéletben? (Zeneműkiadó Budapest, 1988., Szerkesztette: Székely András)
- Nagy tanárok, híres tanítványok. 125 éves a Zeneakadémia (Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem – Zeneakadémia, 2000., szerkesztette: Gádor Ágnes és Szirányi Gábor)
- Tari Julza – Iványi-Papp Mónika – Sz. Farkas Márta – Solymosi Tari Emőke – Gulyásné Somogyi Klára: A Nemzeti Zenede. Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Budapesti Tanárképző Intézete, Budapest 2005.

Szerkesztette: Zelinka Tamás